

1994. I. NEGYEDÉV

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

14.

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

Kiadó

Keresztyén ifjúsági Egyesületek
Nemzeti Szövetsége
(KIE)

Szerkesztőség:

1114 Bp., Eszék u. 10. II./1.
Telefon+Fax: 185-5246

Felelős szerkesztő:

Szeverényi János

Szerkesztő Bizottság:

Ablonczy Margit
Bölcsöldi András
Marton Tamás

Tipográfia, tördelés:

Zászlónk Stúdió
1035 Bp., Kórház u. 37
Telefon: 188-6183

Megjelenik negyedévente

Ára: 80.- Ft

Megrendelhető a szerkesztőség címén
és a mellékelt sárga csekken.

A TARTALOMBÓL

Hívők és korlátok – Válaszd az életet! – Mélyen, mint Jónás... – Felelős vagy a rózsáért – Tanúságtétel – a párválasztásról (Bibliatanulmányozás) – Weöres Sándor: Ima – Járom a zarándok... – Tudod-e? – Találkozások – Tiszteletlenül? – Isten mindenkit befogad – Ha határtalan, akkor az...? – Testnevelés a KIE-ben – Hírek – Futó lábak – guruló forintok – Adventisták – Hambalgó+Kínai ebéd – Info a m.o-i Fébéről – Mi a zene 2.rész – Martin Luther King: Van egy álmom

SZÁMUNK SZERZŐI

Ablonczy Margit református lelkész
Bölcsöldi András református lelkész
Darabos Attila
Harmathy Zsófia idegennyelvű levelező
Hikisch Zoltán tanár
Kisantal Tibor tanár
Lukács Csaba újságíró
Martin Luther King
Michael Zwygart KIE önkéntes, Svájc
ifj. Németh Péter diák
Siklós József református lelkész †
Szeverényi János evangélikus lelkész
Szlovák Edina diák
Urbán Erika hitoktató-tanár
Weöres Sándor

Uram, vezess engem,
hogy én is Hozzád
vezethessek másokat!

Hívők és Korlátok

Legközvetlenebb korlátot számodra a saját buta eszed-szíved jelenthet, mely hatással lehet, meghatározhatja, korlátozhatja, tönkretelheti nemcsak a saját, de más emberek (és élőlények) csapnivalóan nyomorúságos kis életét is.

Te magad állítasz fel korlátokat magadnak és másoknak, eképpen:

- meghatározod (te – és nem az Egyetlen Úr), hogy ebben a világban milyen szerepet tölthetsz be, fogsz betölteni-eljátszani, különféle emberekre, látásmódodra, szentíratokra hivatkozva és így éldegélsz
- meghatározod szemléletedből, dogmáidból adódóan, hogy mások hogyan éljenek az általad beszűkített-kitágított világban (képzeletedben), „farizeuskodsz”, mások szabadságát béklyóéletre változtatod, más emberek-lények sorsát eleve elrendeled, meghatározod, miközben önmagadat valóságos (egyébként hamis) kislstenként bírod
- Te egy faszent ember-vagy, egy pocscék színészkedő pofa (vagyis:)

Ha netán felháborodnál e sorok olvastán, hogy ilyen rémes ember e világra nem született még, valószínű, hogy tulajdonképpen az sül ki mindebből – ez a korlátolt férgecske: Te vagy.

Korlátok mindenképpen léteztek, léteznek és létezni is fognak (még), azért is, hogy botránkozások e világban olyan könnyen sehol se essenek.

Korlátok közé szorítva élsz valamiféle életet.

Korlátot jelent számodra a földi világ, mely fizikai törvényszerűségeivel egyúttal játékonan óv is a Kozmosz vad világától.

Korlátot jelent számodra, hogy e világon (a Földön) megkülönböztetett vagy semmibevert emberként megkülönböztetett földrajzi területen kell élned.

Korlátot jelent számodra a tested, melyet elhagyni a korlátok figyelmen kívül hagyása nélkül nem bírsz, s így esetleg a fizikai fájdalmak rangos skáláját élted folyamán könnyen végigjárhatod.

Igen, korlátot jelent számodra a tested, mert amíg e tested bírod, száználmaszép világodat el nem hagyhatod úgy, hogy következmények nélkül rögtön és végleg továbblépj a Mennybe vagy Más-hová. Oda már csak Valaki által juthatsz el. De közbejön még Valami (még valaki).

PÉLDATÖRTÉNETEK:

Z. ökumenikus jellegű közösségbe jár, ahol csendes-jófiúként meghúzza magát, vagy egy kisebb vitában épp a mellét veri – otthon meg az asztalt, s ráadásul veszekszik szüleivel, testvéreivel: gyakorta legorombítván azokat, a házimunkákban nem segít, közben úgy véli, aki „egyházilag” (szívbelileg) másféleképp éli keresztény életét, az igaziból görbe úton jár.

Zs. „lefújzott”, merev (állítólag), rózsafűzés katolikusként éldegél, aki megáll az utcán elbeszélgetni öreg, részeges csavargó-hazudozókkal, megsimogatja a cigusgyerekek fejecskéjét, jószóval ajándékozza meg az elhagyott-beteg öregeket.

Kettőjük közül melyik a „korlátolt” ember, s melyik teljesíti az Úr parancsát (a Szeretetet)?

W. naiv (ártatlan) és gyenge ember volt, a „közösség” tagjai ezt kihasználva gyakran heccelték, mígnem egyszer a szerencsétlen egy másik közösségbe átátjárva ott annyira megváltozott, hogy aztán már ő kezdte el „ütni és verni, szolgál-

társait” (a maga sajátos módján) – hasonlóképpen az előzőkhöz, ahogyan övele bántak.

Ez az ember is korlátolt lett.

Kinek a hibájából?

Minek a hibájából?

R.Cs. rendszeresen, nehéz súlyzókkal gyarapítja testi erőnlétét. A közösségben valaki azzal szomorította meg, hogy azt mondta neki: a Biblia nem ír a festi gyarapodás effajta módszeréről. Amikor pedig a gyülekezeti tagok például egy költőzködés folyamán segédkeztek a cipecedésben, a „szájasak” fele kidől volna a negyedik emelet felénél (azért ott voltak, csak másutt mégis), míg R.Cs. keményen (őt ember helyett is) végigmelózott a nagy súlyokkal a lakásig. Ugye mekkora segítséget jelentett ő ott a meglehetősen jelentős fizikai erejével.

Talán az a baj, hogy életed élése közben (éled saját kitervelt világod) nem veszed észre: **KORLÁTOKAT** Te Nem: csak az **ÚR** építhet valahol, s a korlátok azt a célt szolgálják, hogy „lépcsőn” maradjál, s a félrelépéstől megóvjanak: nehogy a Mélységbe zuhanjál.

Darabos Attila

VÁLASZD AZ ÉLETET!

Csöves galeritag,
ki nem dolgozol, mert minek,
és menekülsz vak kábulatba,
hisz – nincs értelme semminek,

hippi, ki bátran nemet mondtál
a szürke nyárspolgáriságra,
igent semmire, – harsány nemet csak
önmagadra és a világra,

Életunt első gimnazista,
ki szesszel pusztítod magad,
ebédpénzed cigire költöd,
szemedbe lóg borzas hajad,

kit diszkón, szexen, krimin kívül
más nem érdekel a világon,
irtózol minden „lelki fröccstől”
és jelszavad: „Mindegy, csak ártson!” –

rég füttyülsz már „ősöd” szavára,
vedlett farmer az öltözéked,
minek kenyér, lakás és szappan?
Fagarast sem ér már az élet!

Kollégista, ki tompa kéjbe
belecsömörlöttél unásig,
de szerelemről nincs fogalmad,
(mindegy, hisz mindjárt jön a másik),

a házibulit kipihenni
nyugtatód marokszám szeded,
mert elegend van már mindenből:
VÁLASZD AZ ÉLETET!

Öröm tanulni. Kezet fogni
egy megbízható, hű baráttal.
Oly szép a csillagfényes égbolt,
tarkálló rét, erdőn madárdal.

És milyen öröm segíteni!
Ki mosolyt fakaszt, könnyet szüntet,
azt boldoggá teszi a jótett,
mely értelmet ad életünknek.

Öröme van az alkotásnak,
a felelős, hű szerelemnek,
a derűs családi otthonnak,
hol tiszta érzések teremnek.

Ne mámort keress; igazságot.
S féltve őrizd, ha megtaláltad.
Értelme lesz az életednek,
s boldogabb ember nem lesz nálad.

Mélyen, mint Jónás...

Van egy kicsi, fából készült szobrom. Egy hatalmas halat ábrázol, belsejében pedig egy térdrerogyott ember van, keze felemelve, mintha átkozna... pedig imádkozik.

Fájdalmas ez a felemelt kéz. A beletörődés, a remény, a kiáltás, a lehetőség, a szabadulás mozdulata. Jónás kiált Istenhez, Istenéhez a cet gyomrából.

Meglepő ez az imádság a Jónás könyv második részében. Jónás nem tudja, meddig lesz ott a sötétben, a bűdösben, de már hálát ad. Hálát ad, mert már van miért. A cet gyomra már a menekülés egyik állomása, a szabadulás egyik lépcsőfoka számára. Volt ő rosszabb helyzetben is. Kellemetlen kérdések a hajón: „Mi a foglalkozásod? Melyik népből való

vagy?” Ki kell mondania: azt az Istent félt, aki a tengert és a szárazföldet alkotta. És ő, aki leginkább tehetne volna, imádság helyett aludt. Jónás lepillant az imbolgó hajóról a félelmes hullámokba: Az ott a biztos halál! Nem tudja tovább játszani a menekülést: egy hajó mégsem veszhet el őmiatta, ha már sok nép nem is hallhat általa általa Istenről. „Fogjatok meg és dobjatok a tengerbe!” S bedobják. Isten prófétája előtt végigpereg az élete, talán az égre néz, vagy sóhajt egyet, a Sömért mormolja, vagy hörghi: „Ments meg Adonáj!”

Aztán csend. Sötétség. Az örvénylő tenger helyett most mégis szilárd talaj. És Jónás ajka megremeg: „Nyomorúságomban az Úrhoz kiáltottam...”

Gondolom egyikőnk sem cserélt volna szívesen Jónással. Senki sem szereti a halálfélelmet, sem a sötétséget, sem e mélységet. A hullámok alján, a baj közepett, az Istentől való elszakíttottság érzésében aztán mégis történik valami. Jónás élete megfordul. Ezután már a helyes irányba tart. Elmegy, s prédikál a niniveleknek, kiknek gonoszága híres volt. Végülis javára vált a keserűség. Javára vált a szenvedés. A helyére került.

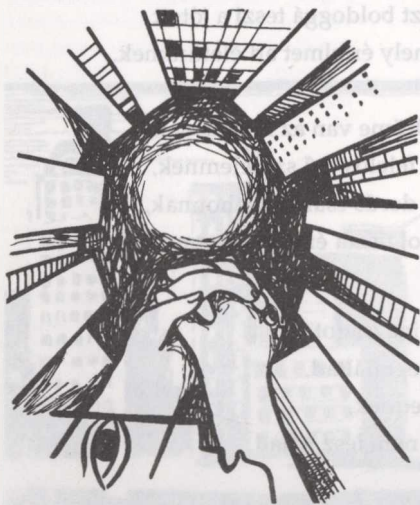
Cserélnél-e Jónással?

Ha bele kellene helyezned magad a történetbe, mikor lépnél be?

Az elején? A végén? A hajón?

A cet gyomrában? Ninivében?

Úgy gondolom, hogy keresztyén életünkben vannak olyan időszakok, melyeket szeretnénk elkerülni. Mint ahogy szerette volna Jónás a kellemetlen kérdéseket elkerülni. Talán mi is el akarjuk kerülni. Nem szeretjük azokat a prédikációkat, melyekben a bűnrel piszkálnak minket. A bűneim az enyéme. Rám tartoznak. Kinek mi köze hozzájuk?

Sokan szeretnék a jónási mélységet elkerülni. Azt a mélységet, melyet az ember akkor érez, amikor igazán magába néz. Mikor magát nem szépíteni akarja, hanem őszinte magához. Amikor tud egészen kicsi lenni. Mikor nem kozmetikai szerekre van szüksége, hogy eltakarja a koszt, hanem egy alapos mosdásra. Őszinteségre és beismerésre. Ahogyan Pál apostol is le merte írni:

„Hiszen nem azt teszem, amit akarok, a jót, hanem azt cselekszem, amit nem akarok: a rosszat.” (Róm 7.19)

Vagy ahogyan Dávid tárja ki szívét az Úr előtt:

„Elhatároztam, hogy bevallom hütlenségemet az Úrnak.” (32. Zsolt. 5b)

Sokan úgy próbálnak betagoledni a Krisztus testébe, hogy nem élték át ezt a mélységet. Sokan csak mások életét látják, a mosolyokat, a nyugalmat, a sugárzó derűt, ami jó illatként áradhat a keresztyénekből, s magából az egyházból is. S próbálják utánozni őket: mosolyogjunk! Érezzük magunkat jól! Ezt én is meg tudom csinálni! S szívesen kikerülök azt az időszakot, ami előtte van. Pedig ezt nem lehet megspórolni.

Először át kell élni a bűnnek a mélységét, azt az állapotot, hogy Istentől nagyon messze vagyok. S utána következhet a felemelkedés, a kiemelkedés a sárból.

A fájdalmat, a könnyeket nem lehet megspórolni. Ahogyan Jézus útja is Nagypénteken át vezetett Húsvétig. A bűn mélysége, az emberek gonoszága, az emberiség ítélete mind benne van Jézus Krisztu s keresztyében.

Érdekes módon magyarázza ezt Feuchtwanger a Hamis Néró c. regényében egyfajta „világi exegézis” keretében helyezve:

„Ahogy az egyes embernek alaposan meg kell ismernie a gonoszt, hogy valójában jó tudjon lenni, úgy az emberiségnek is végig kell haladnia a gonosz országán, mielőtt a jó országa eljöhethet. Sátán nélkül, Antikrisztus nélkül nem képzelhető el Krisztus sem, a bűn és büntetés ezerszintendős birodalma nélkül nem válhatik valósággá az ígért megváltás sem. Ezért volt szükséges és célszerű Nérónak és majmolóinak uralma.”

Sokszor azért vannak „nemszeretem napok” egyes emberek, egy közösség, egy gyülekezet, egy egyház életében, hogy előkészítsék a megtisztulást, a megújulást, a reformációt. Persze ez nem automatikus, a rossz időszak után jó jön – jelszóval, hiszen jöhet még rosszabb is, de lelki értelemben ez a sorrend meg nem fordítható. Miután az ember rájött: milyen állapotban is van, kezd keresni a szabadulás útját, és áhítani a változást, a megtérést. Utána lehet Istenhez emelni a kezeket.

Egy közösség néha tehetetlenül nézi azt, hogy egy báránycápa letéved a megszokott, biztonságos és helyes útról.

S nem is értik: hogyan lehetséges ez? Lehet, hogy valakinek el kell jutni egészen a vályúig, hogy újra eszébe jusson az atyai ház. S aki még igazán nem bánkódott, nem szégyellte magát, s nem zokogott a bűnei miatt, gondolkozzon el azon: láttate már magát olyannak, amilyen valójában, belül, a szíve szerint? Nyilvánvalóan nem arról van szó, hogy valakinek ezt erőltetnie kellene. „Keresek valamilyen bűnt magamban, biztos van.”

József Attila éppen abban látja bűnös voltát, hogy nem érzí semminek a súlyát: „mért nincs bűnöm, ha van”. Ha valaki tükörbe néz, akkor látja meg önmagát. Nekünk is adatott egy ilyen tükör, a Reformáció ezt kézbe is adta.

A kézitükör:

a Szentírás, Isten Igéje.

Ha valaki ebbe a tükörbe tekint (értsd: olvassa és engedi hatni), a hit útján megláthatja magát is olyannak, amilyennek Isten tervezte az embert, s amilyené lett, s amivé Isten akarja, hogy az ember újra legyen. Ne félj a mélységtől, tekints a tükörbe, s engedd, hogy megszólítsod, mélyre juttasson; s engedd, hogy kiemeljen, mint ahogyan Jónást is kiemelte élete legnagyobb mélységéből szerető, gondviselő és megbocsátó Istene, a Mi Atyánk!

Bölcsföldi András

FELELŐS VAGY A RÓZSÁDÉRT

A világon többmillió rózsza van. De a tiéd számodra mégis egyetlen, mert te gondozod, aggodsz érte... egyszerűen: szereted. S ha szereted, felelős vagy érte.

(Gondolatok Saint-Exupéry nyomán)

Az önkéntes munkás fogalma nem ismeretlen már a magyar KIÉ-ben. Norvégok, németek, svájciak s persze magyarok vállalták már hazánknak e feladatot. Egyikük volt Detlef E. Gallasch (21), akif Deffiként ismernek Budapesten és szerete az országban.

Deffi az oberhauseni (Németország) „Ten Sing Tackenberg” csoportból érkezett barátjával, Tobi(as) Kill-lel, s egy évig dolgoztak a budapesti „Pelikán” KIÉ és a Budapest Ten Sing önkénteseiként. Sőt Deffi ősszel visszatért újabb három hónapra, ahogy ő mondta: „hosszabbítani”. Udvarias érdeklődésemre így felelt: „Mert jó volt itt dolgozni, és mert felelősséget érzek a csoportért, az emberekért.”

E kijelentése elgondolkodtatott, és kezdett érdekelni mindez, megkérdeztem hát, beszélgethetnék-e az önkéntes munkájáról. Beleegyezett.

❖ *Tulajdonképpen hogyan lettél Budapest-önkéntes?*

Középiskola után, katonaság helyett alternatív szolgálatot végeztem: egy KIÉ-házban voltam „házmester”. Munkám vége felé barátom, Tobi szólt, hogy nem mennék-e vele Kelet-Európába önkéntesnek. Nem lévén egyéb tervem, igent mondtam. Azt pedig, hogy hova kerüljünk, az „Önkéntesek Európáért” bizottság döntötte el.

❖ *Ne haragudj a „gyanúsításért”, de sokan nem akarnak, úgymond félnek Kelet-Európában élni... a körülmények miatt.*

Mi úgy véltük, hogy azok nem fontosak. Itt is emberek élnek, tehát itt is lehet élni.

❖ *Elmondanád, hogy mi volt a feladatok?*

Nem adtak meg konkrét feladatokat, csak annyit mondtak, hogy segítsük a KIE és a TS munkáját. Mondok néhány példát. Ősszel a TS-ben a Ten Sing Norvégia Projekt volt a munka középpontja. Koncert, szeminárium, stb.... utána a BpTS próbáinak szervezése... önkéntesek KIE és TS bemutatói... országos KIE és TS programoknál segítettünk... mikor hangszereket kapott a KIE NSZ, ill. a TS, mi vettük meg és hoztuk be azokat... mikor már beszéltük a nyelvet, akadt több fordítási munka is.

Szerintem a legfontosabb, hogy elég szabadok voltunk. Ez jó volt, de felelősséget is jelentett.

❖ *Hogy ment a munka?*

Nehezen. Lényeges volt, hogy megtaláljuk a megfelelő embereket a feladatokra. (Pl. karvezető, lelkipap...)

Jelöltek akadtak, csak nem bíztak önmagukban. Végül, azt hiszem, sikerült. Ez azért volt jó, mert így akkor is folyik a munka, ha mi már nem vagyunk itt. (És fontos az is, hogy az önkéntes se mindentudó: ő is tanul.)

❖ *Milyen volt a kapcsolatuk az emberekkel?*

Először felszínes, mivel magyarul is alig értettünk. Aztán kialakultak munkakapcsolatok, majd hónapok múltán barátságok is. Ezek ma már erősek, fontosak és mindig hatnak rám.

Felelősnek érzem magam a magyar barátaimért és szeretem őket.

❖ *Mit tartasz fontos különbségnek a német és a magyar TS között?*

Nálunk már régebben van TS, és kialakult egy keret, amiben dolgozni lehet. Itt

ez még jórészt hiányzik. Nálunk volt és van lehetőség arra, hogy valaki fokozatosan váljék vezetővé, de itt hirtelen jöttek létre csoportok, s hirtelen kellett vezetők is.

A magyar vezetők is lelkesek és ügyesek, de túl fiatalok, s túl sok rajtuk a felelősség. Itt tehát nehezebb. (Persze van technikai különbség is, de úgy vélem, az nem elsődleges.)

❖ *Szerinted mi a Ten Sing célja?*

Összegyűjteni a fiatalokat, hogy közösségekben legyenek, ahol együtt és kreatívan munkálkodhatnak egy közös célért... egy koncertért. Mert számukra – kezdetben – a koncert a cél.

❖ *És számodra?*

Maga az út, a folyamat.

A TS egy eszköz, amellyel megtalálhatjuk, elérhetjük a fiatalokat. És ami szintén nagyon fontos, megismerik Istent és a hitet (olyanok is, akiknek ez az egyetlen mód erre, s máshogy talán nem is hallgatnák meg).

Van sok olyan köztük, akinek sohasem volt még barátja, és/vagy gyanakvóak az emberekkel és Istennel szemben és sok a problémájuk...

Ezért nem mindegy, hogyan állnak hozzá a régi tagok az újakhoz (a KIÉ-ben sem!). Ha kinevetik, kibeszélik a háta mögött, vagy ha nem foglalkoznak vele, nem kap feladatot – akkor elmegy, elveszíti őt a csoport.

Nagyon fontos a KIÉ-ben és a TS-ben is, hogy egymást szolgáljuk és szeressük! Erre itt jöttem rá Magyarországon.

❖ *Milyen jól meg lehet érteni téged, ahogy magyarul beszélsz...*

Tobi és én tanultunk nyelviskolában magyarul, de többet számított a gyakorlás a kontaktszaládban és a munkában. A suliban nem szerettem az idegen nyelvet és nem is ment jól, épp ezért számomra nagy ajándék, hogy így megtanulhattam magyarul. Nem büszkévé, hanem boldoggá tesz.

❖ *Valamit említettél a kontaktszaládról. Voltaképp mi ez?*

Ha családotól távol, idegen városban vagy külföldön dolgozol önkéntes munkásként, szükséged lehet valaki(k)re, aki(k)hez fordulhatsz a problémáiddal.

Egy második család.

Nekünk, Tobival a Dobos család volt a kontaktszaládunk (*Rékáék – a szerk.*).

Bevallom, előtte én is azt hittem, hogy ez az egész vasárnaponkénti másfél órás unalomból és tortavészből fog állni. De nem így volt, ők igazi gyerekeikként kezelték minket. Mindent elmondhattunk nekik.

❖ *Megkérdezhetem, „mi leszel, ha nagy leszel”?*

Az a vágyam, hogy embereken segíthessek. Most majd szociálpedagógiát szeretnék tanulni; távoli tervem, álmom pedig az, hogy az ún. harmadik világban dolgozhassak.

❖ *Mit üzensz a magyar Ten Sing és KIE tagoknak?*

Örülök, hogy vagytok...

Elbúcsúznak, s ő megy, hogy a budapesti KIE-csoport bibliaórájának előkészítésében részt vegyen, azután a BpTS próbájának szervezésében.

Aztán lelki beszélgetést folytat valakivel.

Aztán megint mást csinál, segít.

Mint mindig. Mint egy munkatárs.

TISZTELT OLVASÓK – ÍME, AZ ÖNKÉNTES...

Deffi azóta már ismét Oberhausenben van. Kívánjuk neki, hogy Isten áldja meg életét és céljait.

Szlovák Edina

TANÚSÁGTÉTEL

„Bizony, bizony mondom néktek: aki hallja az én ígéretet és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van: sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe.” (Jn 5,24)

Amikor elkezdett keresni, és megemlékezett rólam az Úr, akkor én még nem tudtam róla, nem is éltem. Hozzánk hasonló emberré lett az Isten, a Golgotán meghalt... értem is. Harmadnapra feltámadott.

Mindez azonban elérhetetlen messze volt tőlem. Ki tudja, igaz-e? Ki tudja egyáltalán, hogy csakugyan létezik az Isten, hogy nem hazudik a Biblia? A racionális élet, amit kézzel meg lehet fogni, az öröm és élvezet, amelyet ha ügyesek vagyunk, el tudunk venni, az van. Egy jó koncertre el lehet menni, a jó zene az elandalít, kifejez mindent, extázisba visz, kikapcsol eből a világból.

Vannak emberek, akiket szerettek, szimpatikusak, odaadnék értük sokmindent..., de őket ez nem érdekli; ha nekik úgy jó, akkor otthagynak. Kigúnyolnak a hátam mögött, és mindent tudnak rólam. A testvérem is csak bosszant; a szüleim nem értik, mi a bajom. El se tudom mondani nekik igazán. Úgy látom, mindig csak dirligálnak; mi bajuk a barátnőmmel? Pedig szeretem anyáékat, csak ez valahogy nem jön ki.

Az iskolában csodabogárnak néznek, nem értik, miért járok még decemberben is szandálban iskolába. Miért nem fázom egy szál ingben, amikor másokon télikabát van. Nem megy a sulis, hiába tanulok, nem kapok jó jegyet, igazán az anyag sem érdekelt. Ha megjelenik egy tanár, a konfliktus sem bujkál a sarokban. Egyáltalán,...mindenki korlátoz.

Én szabad akarok lenni!

Ki akarok törni a falak közül. Belevetem magam az életbe, falom a világirodalmat, tonnaszámra hallgatom a 60-as, 70-

es évek Blues-Rock-ját. Erkölcslileg süllyedek barátaim közt. Már nem érdekelnek az emberek. Talán csak H, a barátnőm. Ővele jó, de ha választanom kellene ő és a zene közt, az utóbbiért otthagynám. Miért nincs boldogság, miért kínlódom, miért vagyok egyedül, miért vagyok olyan, mint egy lángoszlop az emberek közösségében, de nincs gyökerem?

Miért ölünk, miért van szenvedés, minek vagyok?

Van egy kedvenc témám. Be akarom bizonyítani, hogy van-e Isten vagy nincs. Gyakran felhozom ezt a dolgot, de mindig oda lyukadok ki, nem tudok eltolódást okozni az érvek és ellenérvek mérlegén. Néha hirdetik az evangéliumot, meghallgatom, de nem túl meggyőző a számomra.

Különbben is, én szeretek élni, jók a lányok, jó a naplemente, jók a fák. A komplexusokhoz lassan már hozzászoktam, és a mazochizmus még gyönyört is okoz.

Végülis elvagyok a világban. Nekem nem kell semmi, majd elmegyek gyógynövénygyűjtőnek, majd hobózok az országban, eddig is volt valahogy, eztán is lesz.

Ami sohasem fogok megérteni, ami hihetetlennek tűnt, amire nem számítottam és nem vártam, mégis megtörtént. Más lett minden.

Egyszer hazafelé menet (a fákon átszűrözött a meleg nyáresti napfény) jóleső, kellemes érzésekkel bandukoltam. Jó élni; ez pihent bennem. Valahonnan egy mondat jutott eszembe. Jézus mondta mennybemenetele előtt.

„és én veletek leszek minden napon a világ végezetéig.”

Nem tudtam még, hogy az Úr lehajolt hozzám, és keresett, és hívott magához, de felsőhajtottam:

Isten,... ha ez igaz lenne. Ha tényleg lennél úgy, hogy soha egy percre sem hagynál el, mindig mellettem állnál, és én tudnám; te vagy az, aki velem vagy!...Bár azt sem tudom, vagy-e, s ha vagy, ki vagy

TANÚSÁGTÉTEL

és mit akarsz tőlem. De ha megadnád ezt... én... én... akkor mindent odaadnék érte, mindent, amit szeretek, ami valamit is jelent nekem.

Azután továbbmentem. Hazaértem.

Az Úr pedig elküldte egy szolgáját még aznap este, akit néhány nappal előbb szült újjá nagy szeretetével.

Elmondtam neki, követni akarom Istent, de úgy látom, a hívők szürkék, nincs másuk, mint Isten, Biblia, azok a dolgok, amik engem érdekelnek, egészen mást jelentenek számukra, nem járnak koncertre, és összességében mindent másként csinálnak, mint én.

Mert én színes vagyok, én egy csomó dologhoz értek (s bár nem mondtam, de gondolatban hozzátettem: 500-ból ha egy olyan klasszis akad, mint én)

Valami olyasmit választott, hogy össze sem lehet hasonlítani a két életet.

Amikor elment, ottmaradtam szobám padlóján kiterülve vágyaimmal, kétséggel, békéltelenséggel egyedül.

Megláttam egyszerre, mik a bűneim, mik azok a dolgok, amik elválasztanak Istentől.

Embereknek, zenének és bizonyos ideológiáknak, eszméknek a bálványo zá-

sa, tisztátalan kapcsolatam, önzésem, szeretetlenségem, hitetlenségem, és egész életem, amely dacol az Isten akaratával.

Egész éjjel tusakodtam, alkudoztam az Istennel. Jó... ezt odaadom, de ezt meg ezt hadd tartsam meg. Végül üresen, összetörten, teljesen kimerülten aludtam el.

Másnap, amikor felkeltem, valami olyan csendes békét, örömet éreztem, amit azelőtt soha nem ismertem. Tudtam már, miért élek, ki vagyok, honnan jöttem, hová megyek. Megfogta a kezemet Jézus, és nem engedte el. Megmutatta, hogyan szenvedett értem és váltott meg az ő drága vérével. Megmutatta, hogy csak ez az út vezet őhozzá.

Megláttatta velem magamat teljes valómban. Nyomorultságomat, elvesztségemet, halálraítéltségemet. Kiemelt a szennyből, új ruhába öltöztetett, és új életet, örök életet ajándékozott nekem. Megismertetett velem egy új világot, ahol szeretet van bűnbocsánat van, ahol az Isten van. Ami nem erről a földről való, és bár itt a földön élek, enyém is lett. Most már tudom, hogy nem az a boldog, aki a világtól várja az örömet, a jólétet, a szabadságot, hanem aki az Úrban bíz.

„Mert boldog az, akinek hamissága megbocsáttatott; vétke elfedeztetett. Boldog ember az, akinek az Úr bűnt nem tulajdonít, és lelkében csalárdság nincsen.” (Zsolt 32,1-2)

Gyermekévé fogadott Isten. Apámmá lett én pedig gyermekévé. Ezt soha nem tudom elfelejteni neki. Kimondhatatlan örömmel, hálával és szeretettel most már én is el tudom mondani:

„Áldott legyen az Isten, mert élek, pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus, amely életet pedig most testben élem, az Isten Fiában való hitben élem, aki engem szeretett, és önmagát adta értem.”

ifj. Németh Péter

Az első legyen ESZTER könyve.

Már a szereplők neve is érdekes:
ESZTER = **CSILLAG**,
AHASVÉRUS = **A BIRODALOM SZEME...**

A lányok legyenek csillagok, akiket
tisztaságuk, fényük alapján lehet meglát-
ni a jó szemű felelős fiúknak...

A lányok tehát nem kezdeményezők,
hanem csak megfelelően fénylők lehet-
nek. **A fiúknak viszont jól ki kell nyitni a
szemüket**, hogy a „nekik ragyogót” észre-
vehessék.

Mindkettő a maga dolgáért felelős.

- A történetből kiderül, hogy Eszter
sokáig készült erre. Egy évig taní-
tották, ápolták, szépítették. (2,12)
Lehet, hogy még fényesíteni kell
néhány csillagot, azért nem látták
meg eddig szemek...

Lehet, hogy még nem készült fel, hogy
fénye ne csak magára terelje a figyelmet,
hanem mutasson valahová, jelezze alko-
tóját.

- *Továbbolvasva láthatjuk, hogy
egészen egyszerűen lépett a király*

BIBLIATANULMÁNYOZÁS A GYAKORLATBAN

elé. Minden leány felvehető min-
den ékszerrel, amit csak megkívánt,
vagy csodálatos ruhákat, de Eszter
nem kért semmit. Mégis meglátta a
király, s őt választotta királynőnek.
(2,17) Eszternek legszebb ékköve a
szeme volt, s legcsillogóbb a tiszta-
sága és szerénysége. Méltósága
nehéz sorsából következett. Így
nem hiú volt, s nem csupán büszke.
Nem tetszelgett idegen „tollakkal”.
Ahogy addig **megtanulta az en-
gedelmességét** (2,15), úgy látjuk
ezt a továbbiakban is.

A rossz tanácsadó miatt Eszter né-
pe veszélybe kerül, s a király nem
látja ennek a tervnek a fonáksá-
gát. Mit tehet a leány, ha látja,
hogy a fiú rosszul döntött, s az mind-
kettőjükre veszélyes lehet? (4,14)

Egy leány **nem oktathatja ki** a fiút. Meg
kell hagynia méltóságában. Ő a fej. Ő a
férfi. Hadd döntsön ő. S viselje is a felelős-
séget. Ezért férfi. A nő segítőtárs. S ha
rosszul döntött a fiú, nem „kikaparni kell a
szemét”, nem is folyton veszekedni vele,
mert egyrészt papucs-férj lesz, másrészt
mindkettőjüknek rettenetes lesz. **Ha egy
fiú gyenge, vagy nem tud dönteni, az
nem csupán két emberre nézve veszé-
lyes**. Ezért meg kell tanulnia, mielőtt egy
kapcsolatot „kinézne” magának.

Mégis előfordul, hogy a leány látja job-
ban a helyzetet. **Mit tehet akkor?** Mert
lépnie kell, éspedig sürgősen...

- Eszter három napig böjtölt és imád-
kozott, **hogy elég bölcs lehessen a
király előtt** (4,15). Majd királyi öltö-
zékben odaállt elé, s vállalta, hogy
akármilyen is történjék vele (5,1).
Majd a csodálkozó királyt **vacsorá-
ra hívta** (5,4).

Nem mindig a férfi a józanabb, az okosabb. De mégis ő kapta a vezetést Isten rendje alapján. **A nő is helyreigazíthatja, de ennek keresse meg a megfelelő módját.**

Vállalnia kell a felelősséget. Ha látott, tud valamit, **nem szabad elhallgatnia.** Bátran kell előállni minden gonddal, amire nem figyelt a párja.

De kell keresni egy megfelelő körülményt, hogy el lehessen mondani. Először **csak jelezni kell** az igényt. Hogy valami nincs rendben. Mert az elindítja a másikban a kérdést. S akkor már sokkal könnyebb majd kimondani is. Mindnyájan jobban szeretjük, ha nem mondják meg, hanem magunktól jövünk rá, ha valamit rosszul csináltunk. Ha más mondja ki, még ki is védjük, de ha magunk döbbenünk rá, az tette sarkallhat.

- *Eszter nem mondja el tehát rögtön. Így a király nyugtalan lesz. Azon az éjszakán nem tud aludni (6,1). Végig gondolja a palotában történt eseményeket. Mi lehet Eszter bánthatmára. Mi miatt lehet nyugtalan, mi miatt lehet bátor a felelősségvállalásra. Rá is talál valamire, ami nem a baj, de közelebb visz hozzá (6,3). Majd a következő vacsoránál elmondja Eszter, hogy mi bántja (7,4). A király sze-*

reti Esztert. Ez a legfontosabb. Mert komolyan veszi a felesége gondját. Nem kényszeríti ki belőle. Maga kezd el gondolkodni. Keresi az okot, s nem legyint női szeszély címen... Továbbra is megfelel nevének, jószeme van. Figyelte. S rá is talál valamire. Ha tudnánk egymásra kicsit jobban vigyázni.

Ha tudnánk kicsit jobban egymást figyelembe venni... Férfiak és nők, ki-ki a maga feladatában, de közös ügyben!

- *A király azonnal intézkedik, bár előtte dühös lesz, s csillapítja mérget (7,7-10).*

A férfi kell a cselekvő legyen. Mert ő a család hordozója Isten előtt. A nőnek a maga részét kell vállalnia, s a férfinak is. Mintha csak azt mondaná az ige, hogy **a nők dolga semmi egyéb, csak hogy engedjék a férfiakat Istenre figyelni,** s ne vonják feleslegesen önmagukra, **s a férfiaknak arra kellene vigyázni, hogy megmaradjanak Isten akaratának cselekvésében.** Mert az áldás hordozói ők az egész család számára.

Ablonczy Margit

Weöres Sándor

IMA

Köszöntelek a folyók zúgásával,
a felhő-arcú hegyekkel, a hegy-forma fellegekkel,
a gong-alakú csillagokkal,
köszöntlek a szívárvánnyal, az éj minden tűzével,
és végül az ámulatos nap-ragyogással:
mind a tiéd! valamennyiben itt vagy,
akkor is, ha szenderegsz, és úgy is, ha leszálpsz hozzánk váratlanul
s a teremtmények seregének megvilágítod újra meg újra
kerek pajzsaidat, eleven mezőn és rideg mérföldköveken heverőket,
egyszerűségük örök titkában, nyíltságuk rejtelmében,
miket állandó ittlétük miatt
oly könnyen, szüntelenül feledünk.

Derű

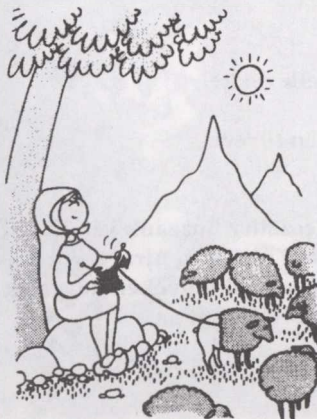
Kapás

A horgász háta mögött megszólal egy kibic:

- Na, van kapás? Van kapás?
- Igen - morogja a horgász. - Éppen az előbb fogtam egyet, és bedobtam a folyóba.
- Miért? Méreten aluli volt?
- Ugyan! Akkora volt, mint maga. Csak folyton azt kérdezte, van kapás, van kapás?!

Bolond hal

- Pisti, mondd meg szépen, milyen állat a kolibri?
- A kolibri? Tanító néni kérem, a kolibri egy bolondos hal.
- Ugyan kisfiam! Hlszen a kolibri ágról-ágra száll!
- Tetszik látni? Mondtam, hogy bolond!

A gyerek nem skót

- Papa - kéri a skót gyerek az apját -, adj három pennyt, hogy megnézhessem a mutatványosnál az óriáskígyót!
- Főlölesleg - mondja erre az apja -, itt a nagytító, és nézegesd azzal a gllisztát!

Látott-é nyulat?

Egy székely atyafi szántogat a mezőn, amikor három vadász jelenik meg. Azt kérdik:

- Látott-é kend nyulat errefelé?
- Láttam, hát!
- Aztán merre ment?
- Amarra, a dombhát felé...

A három vadász eliszkol, sehogy sem találhatnak semmit, erre visszajönnek.

- Mikor látta azt a nyulat?
- Hát... van annak már három napja is!

Egy asszonyt egy lóért

Ragu és Raguné otthon üldögélnek vasárnap. Az asszony újságot olvas, s egyszer csak felnéz:

- Hogy ez milyen érdekes, Rudolf! Azt olvasom itt, hogy Afrikában van egy törzs, amelyiknek a férfitagjai egy lóért bármikor elcserélik a feleségüket. Ugye, Rudolf, te nem lennél erre képes?
- Dehogyan, szívem - nyugtatja meg a férje. - Ma, amikor mindenkinek autója van, mit kezdenék én egy lóval?

VEZESS!

Köszönjük, hogy a decemberi felhívásra sokan jóval több **Vezess!** előfizetést küldtek, mint amit reméltünk. Köszönjük az Evangélikus Egyház, az Ökumenikus Tanács komoly adományait is! Egy fiatal Pécsről pl. 6000 Ft-ot küldött. Imádkozzatok újságunk szolgálatáért, hogy betöltse kapott küldetését. Továbbra is kérünk adományokat. Volt, aki a csekk hátulján az alábbi imádsággal ajándékozott meg minket:

Mint az elveszett,
a semmibe guruló labdát,
mint a szélfűvást az erdő mélyén,
mely a fák nélküli térben csak eltéved,
Vezess úgy!...,
hogy mindig érezzem
kezem a kezében,
hogy hinni tudjam,
Te soha nem hagysz el.
Vezess, hogy vezethessek!
Minden úton Veled.

(Maca)

Énekelem az Úr

G h C G G h D

1. Já - rom a zarándok út - ja - it, megyek a cél fe - lé,

G h C G C D G

kós - tolom ö - rökké kútja - it, megyek az Uram felé.

2. Vágok a völgyön, a réten át, hágok a szirtre fel,
láthatok útközben sok csodát, vágyom az Uramhoz el.
3. Megyek a tűző nap alatt, megyek ha borús az ég,
a földet fedheti zúzmara, megyek, ha füttyül a szél.
4. Kezemben vándorbot és virág, lábamon út pora,
zsákomban kenyér s a Bibliám, ajkamon hála dala.
5. Látom a kitért menny kapuját, terített asztalát,
a nekem szabott fehér ruhát, látom az Úr mosolyát.

Hibaigazítás a 13. számban

- 4. oldal, első mondat helyesen: „Hát én immár kit válasszak?”
- 8. o. alsó sorban helyesen: XXIII. János pápa
- 14. o. 6. bekezdésben „szükséges szenvedővel” helyett: „SZÜKSÉGET SZENVEDŐVEL” (1)
- hátsó, belső borító alján helyesen: Fájdalmaim szárnyaira veszi a hajnal.

Minek beszélünk annyit a bűnről? Miért kell folyton beleütközni? Nem lehetne valami könnyedebb témáról szólni? Miért emlegetjük mindig azt, ami a legnehezebb, s ráadásul alig tudunk szabadulni tőlük, ha egyáltalán tudunk...

Azért beszélünk annyit róla, mert félelmetesen jelen van a világban, s nagyon erős. Sokkal erősebb nálunk. Eredendően hordozzuk magunkban a hajlamot, s az elszakadás tényét Istentől. Így elsősorban „a BŰNRŐL”, egyesszámban beszélünk.

Ez az **elsőt** jelenti: **ENGEDELTENSÉG**, ami Ádám és Éva vétke. Amelyet tőlük fogva mind hordozunk, s ennek következményét is. Istentől való függetlenedést, távolságot, áthidalhatatlant. Megromlott miatta az emberi természet, az Isten által alkotott világ. Isten-ember, ember-ember, ember és természet kapcsolata. Ennyire alapvetően van jelen tehát.

Az ember akarja a jót, s folyton rosszá lesz. Megpróbál mindent, erejét megfeszítve küzd, keres és igyekszik, s beleütközik magába, bűnébe, azok következményébe, s ezek mint a hínár tekerednek köré kibogozhatatlanul. S jönnek a konkrét bűnök. Az elszakadás további következménye a hazugság, a gyávaság, a lopás, a paráznság, a lázadás, gőg és árulás.

Amíg valaki rá nem döbben az **ÁLLAPOTÁRA**, arra, hogy **BŰNÖS**, addig azt hiszi, szabad, s folyamatosan játszik vele saját természete, a világ kísértése, az El-lenség. S kerül a bűnök hálójába. Mind-egy, hogy kisebb, vagy nagyobb bűnök sorakoznak utána, mert a vége mind-egyiknek a halál. Lehet, hogy valaki csak

épphogy az utolsó pillanatban, 5 centivel a víz színe alatt fullad meg, lehet, hogy valaki egy hatalmas örvénybe kerülve több méterrel a felszín alatt.

Az **ÁLLAPOTA** szempontjából mindket-tő halott. S a **BŰN ZSOLDJA A HALÁL**. Isten előtt nincsen kicsi és nagy. Mindegyik el-választ.

Mit kezdhetünk? A konkrét bűnök felis-merése fontos.

Mire hajlamos a természetem?! S ezek visznek egyre beljebb. S derülnek ki a moz-gatórugók. A természetünk, az **ÁLLAPO-TUNK**, az örök átok mivolta. Amíg ide nem jutunk, addig csak annyi lesz a bűnről a fogalmunk, hogy olyan, mint egy-egy bog-gáncs, amit le lehet venni, és el lehet dob-ni. Így szokhat le valaki szabaduláské-pen a cigarettáról, vagy hagyhatja abba a káromkodást, De esetleg megdöbben, hogy bármennyire könnyen hagyott el bi-zonyos vétkeket, másokkal még huszad-szori megbánással sem boldogul. Így lesz egyre súlyosabb rajta a teher. Bűntudat és önvád. Sokan belekeserednek ebbe. Abbahagyják az egész „keresztényesdit”. Mert úgy érzik, lehetetlen. Nekik ez nem megy. Mások pedig belefásulnak. Meg-maradnak a szokások, élnek a bűnbocsá-nat asztalával, de se hálaadásuk, se örö-mük, se szabadulás-élményük nincs.

**„A BŰN ERŐS NAGYON”,
mondja egyik énekünk.**

Ahogy azonban tudatosulnak ben-nünk mindezek, úgy lehet egyre nagyob-bá a **KEGYELEM**. Hogy Jézus Krisztus min-den vétékért, de legfőképpen, **MINDEN VÉTKESÉRT** meghalt. Tehát az én **ÁLLAPO-TOMAT**, Istentől való elhagyatottságomat is elhordozta. Ezért általa, s ezért **CSAKIS**

ÁLTALA van szabadulásunk. Ezért lehetetlen az önmegváltás, vagy nem elég csak egy mások után elismételt imádság, vagy egy élmény csupán.

Mert a bűnös természet megmarad.

Azzal küzdenem kell. De úgy, hogy **ÁLLA-POTOM** szerint megváltott Krisztus, megigazított, tehát Isten előtt tiszta vagyok. S ekkor tudok harcolni a konkrét bűnök ellen, s lesz már bátorságom magamat is megtagadni, s leszek szabad arra, hogy akár kívánságaim ellenére éljek. Szabad leszek kilépni önzésemből, s mások felé fordulni, szabad leszek sértődésemtől, s tudok bocsánatot kérni, s adni. Mert **ADÓSÁGOM ELTÖRÖLTETIT**, s így a másíknak én is elengedhetek...

Így lehet csak üdvbizonyosságom is, mert hullámozó érzelmeim, akaratom, vagy értelmem vétkei folytonos „lábmosással” elrendezhetőek lesznek, ha megtisztultam, mert aki megmosdott, annak csak arra van szüksége, hogy a lábát mossák meg...” (Jn 13.6-10).

Olvassátok el a bűn valóságáról a Róma 7. részét, s utána feloldásképpen a 8. részt. Így könnyebben érthető lehet...

A bűn alapkérdés. Ne csak bűneidet lásd meg és valld meg, hanem magadat, ahogy vagy engedd a kereszt előtt leborulni. Így leszel szabad.

Ablonczy Margit

TALÁLKOZÁSOK

Tatára hívott az Evangélikus Élet pár soros értesítése: a KIE 3 napos **BÁBSZEMINÁRIUMOT** rendez.

50 éve pedagógiai módszerem, pszichológiai segédeszközöm a báb – de láttam a Lélek erejének ihletésével mozduló bábkokkal a tiszta Igét hirdetni Jób történetének eljátszásával, mély élményt nyújtott.

Ezért csatlakoztam a téli estén a vidám fiatalok csapatához, ha 1942-ben lettem KIE-tag, szeniorként is közöttük a helyem!

Gyülekezőkor a terem falitábláján két kérdés fogadott: **MIÉRT?** és **HOGYAN?** – az érkezésünk célját, a távozásunk eredményét lehetett – név nélkül is! – felírni rá. A miért-re könnyű volt a válasz, hiszen segédanyaggal, tapasztalattal, nyitott szívvel készültem, írhattam:

„**TANULNI, TANÍTANI, TÖLTEKEZNI**”

Azután, a háromnapos együttlét során a helybeliek családi összefogását látva, a szállásadó család testvéri szeretetét tapasztalva és az „Irgalmas samaritánus” történetének zenei aláfestéssel való feldolgozását tanulva megérlelődött bennünk a válasz a „hogyan?”-ra is.

Távozhattunk a „**TALÁLKOZÁSOK**” élményével. Mert az ismeretlenekben csupa egyívású testvérré találtunk, a régi ismerősben megtapasztalhattuk, hogy ugyanaz a „dinamó” hajtja. Püspököt, tanárt és diákot ugyanaz a samaritánusi szeretet hozott össze, és visz tovább, amely nem embertől van, Isten ajándéka ez, minden hívőnek üdvösségére.

Hesp Edéné ny. óvónő
Dunakeszi

TISZTELETLENÜL?... Hm...

Testvériskolai kapcsolatunk volt egy keresztény gimnáziummal, többször meglátogattuk egymást, közös kirándulásokat, szerepléseket, istentiszteleteket tartottunk. A diákok örömmel és lelkesen vettek részt ebben, hálásak voltak érte.

Mindez azonban múlt idő már, s hogy név nélkül szerepel, annak az az oka, hogy a jelenségre szeretném felhívni a figyelmet, nem az itt szereplő személyekre, intézményekre.

1993 májusában 4 napos osztálykirándulást szerveztünk a testvérgimnázium városába 16 diákkal, 2 lelkésszel és 2 tanárral. Délelőttönként részt vettünk az ottani tanítási órákon, délutánonként túráztunk, gyönyörködtünk a városban, a környékben, közös bibliaórát tartottunk, sokat énekelünk, beszélgettünk.

Az egyik délelőttön összevont osztályoknak szexuális felvilágosítást tartottak, melyre bennünket is hívtak. (Diákkoromban én is részt vettem ilyen órán, már akkor is elgondolkodtatott, hogy az előadást tartó tanár miért van annyira zavarban...) Most megsejtettem a zavar okát: a tanár, akinek a témáról kell beszélni, szeretne őszinte lenni, de azt a szabadságot, ahogyan mindezekről gondolkodik, mégsem meri felfedni saját tanítványai előtt.

Az előadó elmondta: a középiskolás diákok már érettek ahhoz, hogy maguk döntsenek arról, akarnak-e szexuális kapcsolatot létesíteni, majd tájékoztatta hallgatóit a különböző fogamzásgátlási módszerekről...

Egy 16 éves diáklány jelentkezett; elmondta, hogy ő meg szeretné őrizni magát leendő férjének, ezért azonban gúnyolják társai. – Helyes-e, hogy ilyen magas erkölcsi mércét szab magának, vagy túl maradian gondolkodik? – kérdezte.

A tanárnő bűvös mosollyal ennyit felelt:

- Nézd, van aki szereti a spenótot és fogyasztnja, van, aki nem él vele...

Ekkor már könnyeimmel küszködtem, nem mertem hinni a fülemnek, hogy mindez egy keresztény gimnázium katedrójáról hangzik...

Az előadás végén lehetett kérdezni, hozzászólni. Én is jelentkeztem és gombóccal a torkomban, nagyon szelíden (ami egyébként nekem nehezen megy) elmondtam, Isten mit tanít a Bibliában a házasságról, ígéri, hogy ő szerez az embernek hozzá illő segítőtársat ... Kb. 100 diák előtt elmondtam, hogy 18 éves koromban én is azt hittem: felnőt vagyok már... tudok erről felelősen dönteni. Isten kegyelme, hogy emiatt nem ment tönkre az életem. Én akkor hibáztam, nagyon megbántam, és csak Isten tudott megtisztítani.

- Kérek hát titeket, ismerjétek meg Teremtőtök utasításait erről is, és gondolkodjatok el rajta!

„Fel ne költsetek és fel ne serkentsétek a szerelmet addig, amíg nem akarja” – idéztem Salamon könyörgő szavait.

Ne rontsátok el életeteket, sokkal jobb tisztán élni! – szóltam a hallgatókhoz.

Ezután a csoportunkat kísérő lelkész is felállt, ő arról beszélt, hogy életünket Istenől kaptuk, kaptunk hozzá „használati utasítást” is. Alkotónk tájékoztat arról, hogy hogyan lehet emberhez méltóan élni.

- Ezt megismerheted, ha akarod, beartod, ha nem elveted... De ha nem tartod be, az életed tönkre megy!...

Az előadás gyorsan végetért, a szünetben 2 diáklány is odajött hozzám és megköszönte, hogy hozzászólásunkban beszéltünk arról, mit tanít Isten mindezekről. Együtt imádkoztunk velük azért, hogy megőrizhessük magunkat tisztán.

Azóta eltelt egy év, gimnáziumunk igazgatója általunk üzent a testvérgimnáziumnak: meghívja az iskola 20 diákját, 4 nevelőjét egy hét itt-tartózkodásra. A meghívást átadtuk, melyre hűvös választ kaptunk:

**Keresztyén Ifjúsági
Egyesületek Nemzeti
Szövetsége**

1994

PROGRAMOK

PROGRAMOK	Időpont	Helyszín	Jel.hat.idő	R.díj
1. Színjátszó szeminárium max. 45fő	április 15 - 17.	MOGYORÓSKA	márc. 15.	800 Ft
2. Családi hétvége	május 6 - 8.	PILISCSABA	április 1.	600 Ft
3. Munkatábor, építkezés	május 16 - 20.	PILISCSABA	április 15.	-----
4. Ten Sing szeminárium	június 10 - 12.	PILISCSABA	május 6.	600 Ft
5. Kenu túra max. 30fő	június 13 - 19.	TÚR és FELSŐ TISZA	május 13.	5.000 Ft
6. Ifjúsági vezetőképző kezdőknek, segítőknek	júl. 3 - 10.	PILISCSABA	április 30.	2.000 Ft
7. Gyerektábor max. 40fő	július 6 - 15.	SZANK	április 30.	2.000 Ft
8. Sporthét max. 80fő	július 11 - 17.	CSÁKVÁR	június 1.	1.900 Ft
9. III. Országos KIE konferencia	augusztus 7 - 13.	NAGYVELEG	június 1.	2.000 Ft
10. Ten Sing vezetőképző	augusztus 14 - 19.	KISKŐRÖS	június 1.	1.800 Ft
11. Színjátszó fesztivál	augusztus 19 - 21.	KISKŐRÖS	június 1.	1.000 Ft
12. Tánc szeminárium	szeptember 9 - 11.	CSÖMÖR	aug. 25.	600 Ft
13. Csendes napok	szeptember 23 - 25.	PILISCSABA	szept. 1.	600 Ft
14. Országos KIE találkozó	október 14 - 16.	PILISCSABA	szept. 15.	600 Ft

Jelentkezési lap

Név:

Cím:

.....

Választott program:

Születési dátum:

Szeretettel várjuk jelentkezéseiteket !

Jelentkezési feltételek:

korhatár:

- ♣ gyerektábor 8 - 15 év
- ♣ ifj. vezetőképző 15 évtől

jelentkezési díj:

- ♣ 500 Ft (a tábor költségébe beszámít)

A kitöltött jelentkezési lapot és a jelentkezési díj befizetését igazoló csekkszelvényt a KIE irodába kérjük beküldeni.

Bővebb tájékoztatás a KIE irodában:

1114 Bp. Eszék u. 10. 2/1 Tel/fax: 06-1-185-5246

A résztvételi díjak nem fedezik a táborok költségeit , ezért kériünk mindenkit, akinek módja és lehetősége van, támogassa anyagilag programjainkat :

KIE Nemzeti Szövetség

XI. ker OTP -nél vezetett 218-98426 számú 529-43788-6 csekkszámla

„Fiatalok Mindenkiért” Alapítvány

XI. ker OTP -nél vezetett 218-98426 számú 529-80348-9 csekkszámla

- Nem kívánjuk tovább fenntartani önkkel a testvéri kapcsolatot, mert tal-
valy, látogatásukkor tiszteletlenül visel-
kedtek.

- Elmondaná, hogy mire gondol? – kér-
deztük döbbenten.

- A felvilágosító órán hozzászólásaikkal
lejáratták az előadót diákjai előtt, nálunk
nem bűjik mindenki a Biblia mögé, itt sza-
bad véleménynyilvánítás van, mindenki

azt mondhatja, amit gondol, még a ka-
tedréről is! – válaszolta.

- E szabad véleménynyilvánítással él-
tünk mi akkor. – szólt halkán a lelkész, aki
a másik hozzászóló volt.

- Felháborító volt viselkedésük, a test-
véri kapcsolatot befejeztük – közölte az
igazgató és elbocsátott bennünket.

Urbán Erika

Isten mindenkit befogad

Refr: Isten szemében nincs rossz vagy jó ember.

Aki hozzá jön, azt igaznak fogadja el.

Isten mindenkit befogad.

- 1. Punkokat, akik magukat patkányoknak tartják,
Papokat, kik hivataluknak hűn viselik gondját.
Gruffikat, akik sírboltokban ülnek,
Pincéreket, kiket vendéghez üznek.
Gyengéket, akik mindenben csütörtököt mondanak,
Erőseket, akik állják a kritikákat.
Öregeket, akik a haláltól rettegnek,
Betegeket, kik a szenvedéstől sem keseregnek.**
- 2. Nőket, akik magukat pénzen eladják,
Férfiakat, kik fizetésüket elisszák.
Szülőket, akik gyermekeiket megverik,
Gyermekeket, kiknek csak légvárákra telik.
Szónokokat, kik szemekbe homokot szórnak,
Bűnösöket, akik Istenhez bűneikért szólnak.
Dámákat, akik drága ruhákat hordanak,
Keresőket, akik igazság után kutatnak.**
- 3. Csavargókat, akik hidak alatt laknak,
Szépfíúkat, kik országokat átutaznak.
Lányokat, akik magzatokat hajtanak el,
Anyákat, kik gyermekeiket szeretettel ölelik fel.
Rockereket, akik klikkekben élnek,
Keresztényeket, akik Istennek énekelnek.
Gazdagokat, akik csak magukkal törődnek,
Szegényeket, kik előre köszönnek.**

német ifjúsági énekből fordította: Bölcshöldi András

Ha határtalan, akkor az...?

DÁNIA. Mi jut eszedbe, ha kimondod? Koppenhága? A szélmalmok? Vagy a 7400 km hosszú tengerpart? Esetleg tudnál mondani valamit a farmergazdaságokról és a Lego cégről? Pár perc alatt nekem is kimerült volna minden mondani-valóm – egészen ez év tavaszáig...

A fordulatot az érdeklődésemben egy váratlan esemény jelentette. Lipták János, a KIE Békés megyei területi titkára felkeresett nagyjából a következőkkel: „dán keresztyén fiatalok vendégül látnának egy magyar családot... és rátok gondoltunk”. A „rátok” Pét er (4), Zoltán (6), Balázs (7,5) és mi ketten.

Szinte még ma sem hiszem, de július 13-án úton voltunk Dánia felé. 36 órai vonatkozás után fáradtan és izgatottan találhattuk, milyen lehet a család (Hans és Grethe Thoró négy lányukkal), akiknél az első öt napot töltjük majd. Idegenként léptünk ki a vonatból – piciny magyar szigetet a hideg dán nyárban – alig pár óra elteltével azonban megmagyarázhatatlan, belülről fakadó barátság kötött össze a családdal. A barátság számomra igen mély, kölcsönös bizalom, ragaszkodás, de főleg szeretet. Nem tudom, mi a titka annak, hogy sok ember kedves nekem a környezetemben, mégis kevés, akire azt mondom, barát. Barát, akivel mindent ott lehet folytatni, ahol évekkal ezelőtt félbeszakadt, vagy akivel kezdetektől olyan, mintha egész életedben ismerted volna...

Öt nap a családdal; közös játékok, éneklések, esti nagy beszélgetések. Lego-land és néhány óra együtt egy cserkész-táborban és már indultunk is tovább Holmsborgba. Holmsborg a Rinköbing-fjord és az Északi-tenger övezte, mintegy 35 km hosszú földnyelven, Holmsland Kliten található. Dánia e részének tengerpartja végestelen-végig homokstrandokból áll. A tenger vize meglehetősen hideg, és ezen a nyugati partszakaszon állandó-

an erős szél korbácsolja magasra a hullámokat. A keresztyén tábor a tengeről száz méterre kapott helyet, lakókocsikkal, sátrakkal, egy nagy központi épülettel, amelynek leglátogatottabb helyisége a játszószoba volt. A rendszeres esti összejövetelek színhelyeül egy hatalmas sátor szolgált, a környező településekről, üdülőközből és táborból mintegy hétszáz ember gyűlt össze esténként, hogy együtt imádkozzon, énekeljen és beszéljen Istenről.

Egyik alkalommal az izraeli dán misszió vezetői meséltek élményeiről, a zsidó emberek meglepően magabiztos nyugalmáról a különböző embert próbáló helyzetekben.

Más alkalommal lelkipásztorok beszéltek Jézusról, gyerekek énekeltek, játszottak a színpadon, és volt egy este, amikor mi ötven énekeltünk (természetesen magyarul, bár sokan hasonlították nyelvünket a kínaihoz). Próbáltuk pár szóban elmondani, milyen M agyarország, hogyan élnek itt az emberek, és (bár még magyarul is nehéz megfogalmazni) beszélgettünk arról, milyen keresztyénnek lenni egy ébredező demokráciában.

Mi voltunk az egyetlen külföldi család ebben a táborban, így mindenki ismert bennünket, mindenkinek volt pár szava, hogy csak egy mosolya felénk. Gondolhattuk volna, hogy ez csak az idegen csodabogárnak szól, ha nem lett volna olyan meleg a mosoly és olyan szeretetből fakadó a szó. Akkor és ott olyan távolinak tűnt minden hétköznapi keserv, gond és bűn...

Kísérőnk és segítők a táborban Anne Blasing, a skjerni körzet területi titkára volt. A szárnyai alá vett bennünket, nem tolatkodon vagy erőszakosan, inkább észrevétlenül igazi jó tyúkanyó módjára mindig ott termett, ha segítségre volt szükségünk. A tyúkanyó kifejezés talán nem is igazán illik rá – maradjunk annyiban, hogy egy

kedves, vidám, mélységesen hívő emberke. Napközben sokszor nem jutott elég idő mindenre, így éjszaka pótoltuk a mulasztást; miután a gyerekek elaludtak, hajnalba nyúló játékok, felejthetetlen beszélgetések hoztak bennünket egyre közelebb sok dán fiatalhoz.

Fájt elbúcsúzni, bár hívatott az otthon, a magyar szó. Fájt visszazökkenni a hétköznapiakba – és begyűjteni néhány újabb pofont –, de sikerült. Lelkileg feltöltődve, kicsit megújulva ma más-képpen nézek az emberekre; nem egy gyermek naívságával, vagy egy felnőtt gyanakvó kiábrándultságával, hanem

avval a tudattal, hogy mindenki szerethető – még én is.

Egy idő óta felkapom a fejem, ha azt hallom: Dánia. Októberben eljött hozzánk Anne Blasing. Nem volt nagy esemény a történelemben, nem írták meg az újságok, és nem beszéltek róla a rádióban – és tudom, nem is szerette volna.

Egyszerűen csak jött, hogy elhozzon valamit az ottani lángból; jött, mert a barátunk, mert kíváncsi volt arra, hol és hogyan élünk, milyen a békéscsabai KIE és jött, mert egy idő óta folyton felkapta a fejét, ha azt hallotta: Magyarország.

Mikóczy Erika

KÖNYVAJÁNLAT

MESÉK...

...kicsi felnőtteknek és nagy gyerekeknek alcímmel jelent meg **ABLONCZY ÁGNES** könyve, az

ADJ TALÁLÓS MESÉT

A szerző nyaranta olvasótáborokat tart a fiatalokat érdeklő témákról:

SZABADSÁG, BOLDOGSÁG, SZERLEM, TÖRVÉNYEK, HIT kérdéseiről.

Ezen a táborokon a beszélgetés vezetőjeképpen hangzik el egy-egy MESE, amelynek azután csoportos megbeszélése teszi értékessé személyesen is mindenki számára a témát.

A mesék minden mondata fontos, nevei jelképesek, hordozzák magukban a jellemeket. A szerző saját gyermekeivel beszélget a bevezetőkből, s ők hozzák elő a kérdéseket, amelyek azután választ keresnek egy-egy rejtett mondandóval a történetek alakulásában.

*„Falak előttem, mögöttem, bennem.
Többnyire ajtót rejtnek.
Keresni kell. Néha sokáig.
A zárt ajtót sosem szabad betörni.
Vagy nem értem van, vagy még a
kulcsot meg kell keresnem. Hol
nekem, hol a másoknak.
Időbe kerül meg fáradtságba.
A nyitott ajtóra is mindenki felel.
Az is, aki továbbmegy...
Én kinyitottam nektek, a többi a ti
dolgotok!”*

Aki fiatalok között, fiatalokkal foglalkozik, jó hasznát veheti ezeknek a gondolatoknak, talányoknak. De azoknak is jó lehet, akik még saját maguk is keresnek, mert ez olyan könyv, amit nem lehet egy szuszra kiolvasni. Olvasgatni kell, ízlelgetni. Ahogyan a mesterszakácsok által készített ebédet, vagy a veretes címerű óbort.

A könyv a **SZENT GELLÉRT kiadónál** jelent meg (186 Ft), s kapható a katólikus könyvesboltokban.

KIE MUNKA IV.

Folytatjuk előző számainkban kezdett sorozatunkat: PROSCH Károlynak, a KIE Világszövetsége egykori titkárának, az 1938-as dunavecsei vezető-képző táborban tartott előadásainak közlését.

V. Testnevelés a KIE-ben

Mint már mondtuk, mint laikus missziói mozgalom, mely munkáját fiatal emberek közt és fiatal emberek által végzi, az a feladatunk, hogy az egész embert szolgáljuk, testét, lelkét és szellemét egyaránt. Testünket azért kaptuk a Teremtőtől, hogy az Ő dicsőségére fejlesszük ki és óvjuk meg testi képességeinket és erőnket. Fiatal emberek gyakran nincsenek tisztában a test igazi feladatával. Egyesek elhanyagolják testüket, mások viszont valóságos kultuszt üznek belőle. Csak kevés tagunk van igazában tudtában annak a nagy felelősségnek, amit az egészség fenntartása és a helyes testápolás ró rájuk s talán még kevesebben érzik, hogy felelősek kortársaik életéért is, akik vagy elnyomorítják testüket, vagy az esztelen sportolás hajszája közben lelküket teszik tönkre.

Nem felel meg a valóságnak az az állítás, amit ellenségeink állandóan szemünkre hánynak, hogy ti. keresztyén eredetű és szellemű volna az a keresztyén-ség első századai óta megfigyelhető irányzat, amely minden testi megnyilvánulást megvetendőnek tart.

Inkább a kései görögség egyik eltévelyedésének tulajdonítható ez az irány. Az Ó- és Újszövetség s az utóbbiban Jézus épp úgy, mint Pál, az elképzelhető legnagyobb tisztességre méltatják a testet, mint „a Szentlélek templomát”, amely Isten alkotása s amelynek a megváltásban is része van, sőt Krisztus feltámadása által egykor maga is fel fog támadni.

Természetesen az is bűn, ha a Teremtőt megillető tiszteletet a teremtményre ruházzuk át s különösen manapság olyan sok esetben istenítik a testet, hogy vele szemben a test megvetése az előbbi túlzás reakciójának tekinthető. Nekünk azonban mindkét irányú túlzást el kell utasítanunk. (Róm. 1,25)

A test nem öncél, hanem a célhoz vezető eszköz, nem úr, hanem csak szolgál. Énünknek része, nem pedig a lélek börtöne. Istennek embertársaink szolgálatára csodálatos tökéletességgel teremtett eszköze a test, melyet megrontott ugyan a bűn, Krisztus azonban megszentelt. Ez a meggyőződés adja meg a KIE testnevelési és egészségügyi programjának az alapját.

A test számára is döntő jelentőségű az ifjúkor, akárcsak a lélek és a szellem számára. Sajnos, igen gyakran az ifjúság idején vetik meg a későbbi betegségek és testi gyöngeség alapját. Pedig éppen fiatal korában kellene az embernek a helyes életmóddal megismerkednie és megbátorkoznia. Ezért már a fiatal embernek tudnia kell, hogy mivel tartozik testének s törekednie kell rá, hogy ezt meg is adja neki. Helyes táplálkozás (szabályos időközben, ne túl sok húst, mindent jól megválogatva). Mértékletesség, vagy teljes tartózkodás az ún. élvezeti mérgek fogyasztásában. Kielégítő alvás, naponként megfelelő üdülés, vasárnapi pihenés, vakáció, jó levegő, egészséges lakás és testmozgás (szobai torna foglalkozásszerű munkánk ellensúlyozására) és az ösztönélet megfékezése – íme, ezek a legfontosabb követelmények. Minderről a dunavecsei táborban részletesen volt alkalmunk beszélgetni. A KIE-ben nemcsak felvilágosítást, hanem gyakorlati útmutatást kell a fiatal embereknek kapnia arra nézve, hogy milyen kötelességek terhelik teste irányában. A nevelés pedig, különösen ebben az esetben, nemcsak tanítást, hanem szorakozást is jelent.

Másfelől azonban világosan tudunk kell és határozott akaratallal meg is kell kívánnunk mindent, amit a testünkől követelhetünk: mert, mint mondtuk, a test arra van szánva, hogy szolgálk legyen, nem pedig urunk. Az állat ösztöneit követi s ez egészen helyénvaló; az ember azonban felelős tetteiért és sem az önfenntartás, sem a fajfenntartás ösztönét nem követheti vakon. Hiszen másképp egész kultúránk tönkremenne. Az ifjúkor döntő fontosságú a testi és az erkölcsi egészségre nézve. Az igazi férfiaságnak leglényegesebb vonása az önuralom; ezért azonban, különösen a testi élet megnyilvánulásainak terén, előbb meg kell küzdenünk. Sok gyakorlati igényel ez és pedig nemcsak a tornaórákon. Testünk megfékezése és akaratunk nevelése szorosan összefügg. Sem az önfenntartás, sem a fajfenntartás ösztönét nem tudjuk hatalmunkba keríteni, ha nem dolgozunk komolyan jellemünk kialakításán hivatásunk területén, vagy az iskolában és szabad időnkben.

Eközben cselekvő és fékező energiánkat egyaránt gyakorolnunk kell. Kora reggel ki az ágyból és este korán be az ágyba: nagyon szép ez az elv, de közülünk nagyon sokan azok közé tartoznak, – talán egészen önzetlen okokból – akik alvás terén állandóan deficittel küszködnek s előbb-utóbb kénytelenek megérezni, hogy túl korán koptatták el szervezeteiket. Pedig nem Isten akarata ez. Szép elv az is, hogy mértékletek legyenek az élvezetek terén; ennek az elvnek megvalósítása azonban gyakrabban történik kényszerűségekből, mint erőkön folyományaképpen. Lehetőleg nem akarunk itt moralizálni. Ezek a megfontolások épp eléggé bizonyíthatók, hogy az észszerű testnevelés beilleszkedik az ifjú ember önnevelésének egészébe. „Edzésre” szükségünk van, de nemcsak a sporttelep, hanem még inkább az élet számára.

A KIE-program ebben a tekintetben nem eléggé átfogó; mert éppen a legtörekvőbb fiatal emberek igen szűken állnak szabadidő dolgában, hiszen munkahelyükön kívül eltöltött idejük javarészt szellemi és technikai továbbképzésüknek kell szentelniük. Többnyire meg kell elégednünk a minimummal.

De még ezt is sürűn elmulasztják. Pedig az egyesületnek nincs szüksége saját külön tornateremre és játszótérre, hogy tagjait egészségük fenntartásában és erejük kifejlesztésében segítse. Ezen a téren egy gazdálkodó jobb helyzetben van, mint pl. a nagyvárosi irodista, ne higgyük azonban, hogy az előbbinél el nem kelne olykor egy kis ügyességet fejlesztő játék.

A dán Niels Bukh „talajtornája” jó példa arra, hogy mire kell minden KIE-ben törekednünk. Mozgást jelentő játékok, hacsak lehet, a szabadban, legalábbis nyáron, lecsolyázás és sífutás, ha az éghajlati viszonyok lehetővé teszik ezt, természetjárás kis baráti csoportokban – mindez hozzátartozik testnevelő munkánkhoz.

Az ügyes vezető megtalálja a módját, hogy szükség esetén egy-egy orvosbarátját igénybevéve olyan testgyakorlatokkal foglalkoztassa csoportját, amelyek ellen-súlyozzák a foglalkozásukkal járó esetleges hátrányokat és egyoldalúságot s egyidejűleg mégis szórakoztatják a vezetése alatt álló fiatal embereket. Az egészséges ifjúság mindig örül, ha játékban mérheti össze erejét valakivel.

Egyes országokban a KIE a szó szoros értelmében úttörő munkát végzett a sportélet területén és ma is vezető szerepet tölt be. Különösen Észak-Amerikában, de egybűt is, a nagyvárosokban szakszerűen berendezett helyiségek szolgál-
nak erre a célra. De ha jó a vezető, nem kell nagy technikai felkészültség ahhoz, hogy megvalósítsa a kitűzött célt: hogy keresztűn meggyőződésű fiatal emberek közös testgyakorlással tartsák fenn egészségüket és acélozzák meg erőiket Isten dicsőségére és embertársaik javára.

Éppen ezért vezetői kurzusainkon sem szabad az ilyen irányú iskolázást elhanyagolnunk.

Mint missziói mozgalom, a testnevelést is arra használjuk fel, hogy tőlünk távolállókát megnyerjünk, hogy lelki kapcsolatokat létesítsünk velük s ismételtlen tapasztaltuk, hogy az a vezető, aki testileg is ügyes és jól megállja a helyét a zöld gyepen vagy a csobogó vízben, hamarosan megnyeri az egészséges ifjúság bizalmát.

December 16-án, ökumenikus ádventi ifjúsági istentisztelet volt a budapesti katólikus egyetemi kápolnában. Az alkalmat a keresztyén ifjúsági szervezetek rendezték.

AZ EGYHÁZ ÉS KÜLDETÉS MA címmel konferencia volt a szlovákiai Liptóújváron, a nemzetközi keresztyén diákszövetség rendezésében. A konferencián a Közép-Kelet Európai lelkeszek és gyülekezeti munkások vettek részt, mintegy 150-en. Magyarországról 30-an.

A fő előadó John Stott, anglikán lelkész-teológus volt. Nagyszerű könyvei magyarul is kaphatók a MEKDSZ irodában: 1111 Budapest, Kende u. 7. 111/1. Telefon: 1 854 786

BEJELENTÉS

*„PUSZTA FÖLDÖN TALÁLT REÁ,
KIE TLEN, VAD SIVATAGBAN.
KÖRÜLVETTE, GONDJA VOLT REÁ,
ÓVTA, MINT A SZEME FÉNYÉT.
MINT MIKOR A SAS KIREBBENTI FÉSZKÉT,
ÉS FIÓKÁI FÖLÖTT REPDES,
KITERJESZTETT SZÁRNYÁRA VESZI,
EVEZŐ-TOLLÁN HORDOZZA ŐKET.”*
(5 Móz 32.10-11 – Bibliaolvasó útmutató)

Szeretett testvéreim!

Bejelentem, hogy hosszas megfontolás után, 1994. januárjában lemondtam nemzeti titkári státuszomról, megbízatásomról.

Az 1991-ben újjaalakult KIE élete, szolgálata mára annyira kiszélesedett, hogy szükségessé vált a munkakörök, feladatok átszervezése. A mai helyzetben a nemzeti titkári feladat elsősorban adminisztrációs vezetést jelent, amely nem az én profilom, elhivatásom.

Úgy érzem, Isten elsősorban a személyes misszióra, evangelizációra, lelkipályozásra hívott el, melynek továbbra is meg szeretnék felelni. Az új helyzetben a választmánytól kapott feladatom elsősorban a munkatárs- és vezetőképzés, ezzel összefüggésben a Vezess! szerkesztése. Ez volt szolgálatom kezdetekor is a megbízatásom, ami miatt vállaltam a KIE-munkát.

A hivatalos fő szolgálatom mellett továbbra is végzem a budapesti Pelikán KIE-csoportban feladataimat, tavasz folyamán szeretném beindítani a fotó szakkört és klubot, tagja vagyok továbbra is a színjátszó bizottságnak, képviselem a KIE-t az Ökumenikus Tanácsban, segíteni szeretném to-

vábbra is Fiatalk Mindenkiért alapítványunk munkáját, mint kuratóriumi tag.

Lehetőségeim szerint szeretném segíteni továbbra is a határainkon túli magyar keresztyén ifjúsági munkát. Remélem, hogy az új helyzet hozzásegít, hogy régebbi álmaim valóra váljanak, mint a cigányok közötti szolgálat, a börtönmisszió, a szekták áldozatainak segítése és a havi egyszeri országos csendesnap szervezése.

Jelenleg a változó helyzetben még nem tudhatom, hogy ezeket a szolgáltatásokat egyházi, KIÉ-s vagy netán személyes, egyéni vonalon valósíthatom meg. Számomra e vonatkozásban nem is ez a döntő, hanem elsősorban Isten megbízása és küldése. Hiszem és remélem, hogy az Ő erejével és Lelkével, mint munkatársak – sok százan ebben az országban – továbbra is együtt szolgálhatjuk az evangelizáció ügyét.

Levelemet hadd fejezzem be azzal az énekverssel, melyet táborainkban annyit énekeltünk. Legyen valósággá mindnyájunk életében:

*„Egyedül csak Te vagy,
akinél a szív lecsendesül.
Te vagy a Kősziklám, Szabadítóm,
Veszni, Uram, ne hagyj!
Benned hiszek, remélek,
szívem nem fél.
Te menedékház vagy a viharban.
Éltem már csak a Tiéd,
őrző kezed véd és kísér.”*

Szeretettel: Szeverényi János

FUTÓ LÁBAK – GURULÓ FORINTOK

„Kész vagy már?” „Hány kilométert futottál?” „Minden futó a célnál egy pohár teát és egy szendvicset kap!” Ilyen mondatok hangzottak el Svájc fővárosában, Bernben 93 szeptemberében a KIE-ünnep és szponzorfutás után. Ezt az ünnepet egy KIE csoport szervezte, mely immár 10 éves fennállását ünnepelhetné. E kétnapos találkozóknak egyik programpontja a szponzorfutás volt, melyen 75 felnőtt, fiatal és gyerek azért futott egy óra hosszat, hogy pénzt gyűjtsön a „Magyarországi gyermekmunkáért” projekt számára.

Számos néző biztatta a futókat. A nézők között volt a svájci magyar nagykövetség elsőtitkára, Cszmadia Miklós is, aki a futáshoz a startlővést is megadta. A szponzorfutás a „Magyarországi gyermekmunkáért” projektet támogatta, mely projekt a magyar és svájci KIE csoportok közötti jó kapcsolatnak köszönhető. A rendezvénynek többek között az volt a célja, a Svájcban már hagyományos KIE-beli munkáról néhány ötletet adjon át a magyarországi KIE számára. E program keretében utazott Békéscsabára egy évre önkéntes munkásként Michael Zwygart, hogy részt vegyen az ottani ifjúsági munkában.

De hogy is lehet egy szponzorfutás segítségével pénzt gyűjteni? Az elv a következő: Minden futó keres magának a futás előtt egy, vagy több szponzort. A szponzorok lehetnek családtagok, barátok, iskola- és munkatársak, szomszédok, cégek ..., akik a futóknak (de a projekt számára) a majdan lefutott kilométerekért egy meghatározott pénzösszeget ajánlanak fel. Az egyórás futás alatt a futók annyi kilométert igyekeznek megtenni, amennyit csak lehet, vagy vállaltak. Minél nagyobb távot tesznek meg egy óra alatt, annál több pénzt lehet a projekt számára összegyűjteni.

A szponzorfutás alkalmával négy csoportot hoznak létre: a programvezetőket, a szervezőket, a futókat és a szponzorokat.

Az összegyűlt pénzből aztán lehet táborot finanszírozni, egy segélyszervezetet (pl. a Vöröskereszt) támogatni, vagy akár egy cserépkályhát vásárolni.

A szervező és a programvezető gyakran ugyanaz a személy és valamelyik KIE csoporthoz tartozik. Ők jelölik ki a futás helyszínét és határozzák meg az időpontot is. Ők szerkesztik a szórólapot, melyen minden fontos információt, mint a futás helyszínét, időpontját, a szponzorfutás elveit, a futók jelentkezésének módját feltüntetik. Ezt az információs lapot aztán szétosztják a csoportok között, megindul a terjesztés, és a futásra vállalkozók már jelentkezhetnek is.

Ezután, de még a verseny előtt a futók keresnek maguknak szponzorokat, ill. informálják őket a futás céljáról. Minél több a szponzor, annál több pénz fog összegyűlni egy-egy projekt számára. A futás után a résztvevők összegyűjtik a pénzt a szponzortól és továbbítják a szervezőknek.

A berni szponzorfutás teljes siker volt. Olyan sok pénz gyűlt össze, hogy egy másik önkéntes évét is finanszírozni lehet. De ha nem lenne is elég, az sem lenne nagy baj, hiszen megkérdezhetjük: Hány kilométerrel futottál többet a tavalyinál.

Michael Zwygart

Kisantal Tibor:

Adventisták ¹

Az őskereszténység a Biblia tanúsógtétele szerint állandó várakozásban volt Jézus második eljövételének tekintetében. Nem akartak erre a világra berendezkedni, a közeljövő már a történelem végéig hozhatta számukra.

Az első századok alatt megváltozott a kereszténység arculata. Jézus nem érkezett meg, s a kereszténység a sok üldözés után államvallássá lett. Az egyház nem csak ideiglenes szállásnak tekintette már a földet, hanem, lényegétől sokszor idegen, szolgáltatokat kapott, mely inkább a történelmi időbe helyezte őt.

A Krisztus-várás dominanciáját veszítette az egyházban. A történelem folyamán rengeteg keresztény irányzat, eretnenség fedezte fel újra magának a boldog Krisztusvárás, adventet, vagy éppen a világ végének, az ítéletnek várását.

William Miller (1782-1849) baptista gazdálkodó farmer a Szentírás prófétai részeit kutatta. Dániel könyve 8. fejezetében utalást talált a mennyei szentély megtisztítására². Úgy érezte, ez a prófécia egyértelműen kinyilatkoztatta a második advent időpontját. Követte azt a szabályt, miszerint a Biblia saját magát magyarázza. Így jött rá arra, hogy a próféciában

egy nap egy évet jelent. (4Móz. 14:34; Ez. 4:6.) A szenthely megtisztítását pedig úgy értelmezte, hogy a föld Krisztus eljövetelekor tűz által megtisztul.

Másik forrása, mely érdeklődését a Visszajövetel konkrét időpontjának megállapítása felé irányította, ugyanennek a könyvnek 9. fejezete³. Úgy gondolta, hogy hetven hét része a 2300 napnak (ami 2300 évet jelent). A hetven hét (490 év, az előző magyarázási mód szerint) Jeruzsálem helyreállítási parancsától kezdődik⁴.

Miller számításai szerint Jézus halála i.sz. 27-ben⁵ következett be. A 2300 év pedig 1844 tavaszán⁶ telik le.

1831-ben nyilvánosan is megindokolta meggyőződését. Előadásait vallásos ébredés követte.

1833-ban az egyre növekvő advent mozgalom újabb bizonyosságot kapott: Jézus és János kijelentéseit beteljesedni vélték az 1833. november 13-i meteorhullásban (Mt. 24:29; Jel. 6:13)⁷. Hajnali két órától világos nappalig villogtak a vakító fények. Sosem látott Amerika ekkora mezeosesőt.

A vallásos közéletben egyre több gúny érte a növekvő mozgalmat. A hagyományos egyházaktól idegen bibliaértelmezését Millernek nem fogadhatták fenntartások nélkül.

Aztán elkövetkezett 1844. tavasza. Miller hívei örömmel várták Jézust, de elmúlt a tavasz. Miller módosította a számításo-

¹ Advent: a. A Messiás várása (kereszténység kora előtt); b. Jézus második eljövételének várása; c. A Karácsony előtti időszak a hagyományos egyházakban. Ezen a helyen a második értelemben használjuk

² (Dán. 8:13-14) „És hallék egy szentet szólni; és monda egyik szent annak, aki szóla vala: Meddig tart e látomás a mindennapi áldozat és a pusztító vétek felől? s a szent hely és a sereg meddig tapostatik? És monda nékem: Kétezer háromszáz estvéig és reggelig, azután kiderül a szenthely igazsága.”

³ (Dán. 9:27-?) „Hetven hét szabatott a te népedre és szent városokra... Tudd meg azért és vedd eszedbe: A Jeruzsálem újraépítése felől való szózat keletkezésétől a Messiás-fejedelemig hét hét és hatvankét hét van és újra megépítetnek az utcák és kerítések, mégpedig viszontagságos időkben. A hatvankét hét múlva pedig kiirtatik a Messiás, és senkije sem lesz... És egy héten át sokakkal megerősíti a szövetséget, de a hét felén véget vet a véresáldozatnak és az ételáldozatnak.”

⁴ A parancs Ezsdrás könyvében 7:12-26. versekben található meg. Artaxerxes perza király i.e. 457-ben adta ki.

⁵ i.e. 457-től kezdve 483 év (62 hét meg 7 hét)

⁶ i.e. 457-től számított 2300 teljes év leletével.

⁷ „A csillagok az égből lehullanak...; Az ég csillagai a földre hullanak, miképpen a fűgefa hullatja éretlen gyümölcsseit, mikor nagy szél rázza...”

kat, mivel Ezsdrás visszatérte, azaz a rendelet kibocsátása a Biblia szerint ősszel történt. Az ős sem hozta el a történelem végét. A mozgalom nagy része keserves megingott hitében, a világ és az egyházak kárörvendve figyelték az adventistákat. A mozgalom halálát várták.

Miller szerint 1844-ben kellett volna bekövetkezni a végítéletnek. Ennek elmaradását többen próbálták igazolni. A mozgalom tovább élt, de több ágra szakadva.

Ma a világ legnagyobb adventista egyháza a **hetedik napi adventisták**. Irányzatuk vezetői **James White (1821-1881)** és felesége **Ellen Gould White (1827-1915)** voltak. Felismerték, hogy Miller számításai nem csúszott hiba, csak értelmezésében jutott tévútra. A szent hely megtisztítása nem a föld felett tartott ítéletet jelenti, hanem azt, hogy Jézusnak a mennyei Szentélyben elkezdett papi, közbenjáró szolgálata véget ért, s megkezdődött a vizsgálati ítélet. A vizsgálati ítélet abból áll, hogy a mennyei könyvek feljegyzéseit megvizsgálják, így a Szentélyt megtisztítják az emberek felhalmozott bűneitől.

A **hetedik napi adventisták** neve onnan ered, hogy nem a vasárnapot (első nap), hanem a szombatot⁸ ünneplik az Úr napjaként. Jézus, tanításuk szerint nem törölte el az Ószövetség törvényeit, hanem betöltötte azokat. A Teremtés hetében Krisztus alapította a szombatot, hisz a világ is áltatala lett. Így a szombat örökérvényű. A kereszténység eltért tőle, de az utolsó időkben ez lesz az igazi keresztények külső, megkülönböztető jelévé.

A h.n. adventisták E.G. White-ot prófétai ajándékkal megáldott személynek tartják. Akin keresztül Isten sok igazságot megvilágított, kinyilatkoztatott. **E.G. White** irodalmi munkássága is hatalmas: teológiai, egyháztörténeti munkái ugyanúgy nagy olvasottságnak örvendenek egyházakon belül, mint hitéleti, életviteli kiadványai.

Van még egy specifikuma az adventistáknak: az egészséges életmódra való törekvés.

„Nem tudjátok, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke bennetek lakik? Ha valaki az Isten templomát beszennyezi, azt elveszti az Isten, mert Isten temploma szent, és az a templom ti vagytok.” (1Kor. 3:16-17) – mondja Pál apostol. Ugyanúgy kell vigyáznunk testünk épségére, mint lelkünkére, az adventisták ebben a harmóniában szemlélik az embert. Tartózkodnak az olyan ételektől, melyeket a Biblia tilt, így pl. a disznóhústól. A hiedelemmel ellentétben nem hittétel nélkül a vegetáriánusság, de sokan élnek ilyen életmódot. Alkoholt nem fogyasztanak, nem dohányoznak, tartózkodnak minden egészségtelen szenvedélytől.

Az eljövendő advent misszionáriusai az egészséges életmód terjesztését is küldetésüknek érzik. Sok előadást tartanak az egészséges táplálkozással kapcsolatban.

Teológiájukra jellemző a bibliai próféciák konkrét értelmezése, ezek felé fordulás⁹. Más keresztényekkel ellentétben a Bibliából nem látják igazolhatónak a halál utáni életet. Hitük szerint a halál után öntudatlan alvásba, mintegy idő nélküli állapotba kerül a lélek, s csak a feltámadáskor eszmél újra. Nem hisznek az örök kárhozatban: Isten szeretet, s nem kíván senkinek sem örök szenvedést. A gonoszok megsemmisülnek, az újföldön nem lesz rossz.

Magyarországon az adventistáknak két egyházalakulatuk is van. A Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház és az Adventista Egyház. 1974-ben különült el a második mozgalom; a szocialista állam egyházellenőrző és befolyásoló tevékenysége elleni tiltakozásból. Mint ilyen, sokáig illegálitásban működve. A H.N. Adventista Egyház elterjedtebb. Mindkét egyháznak van saját könyvkiadása. Az Adventista Egyházon belül működik a Bibliaiskolák Közössége (Reisinger János elő-

⁸ Innen ered „népiesebb” elnevezésük – szombatisták.

⁹ A hagyományos teológia nagyon óvatos ebben a kérdésben.

adássorozatai, Comenius, Josephus Flavius, stb. kiadványok).

Nézzük a továbbiakban teológiájukat, mely mindkét irányzatnál megegyezik.

A H.N. Adventista Egyház hitelvei¹⁰

A Szentírásról: Isten akaratának tévedhetetlen kinyilatkoztatása. Történelmi cselekedeteinek megbízható forrása.

A Szentlélekről: A Szentírást ihlette. Teremtésnek, megtestesülésnek, megváltásnak részese. Krisztus erejét ő adja. A megtérés, a megszentelődés a Szentlélek segítségével történik. Lelki ajándékokat ad, hogy az Egyház Krisztus tanúja legyen itt a földön.

A Teremtésről: A Genézis hiteles történet leírása. A teremtés utolsó napja a szombat, amikor Isten megpihent. Az ember szerepe: uralkodjon a földön, művelje és őrizze azt.

Az ember természetéről: Az embernek szabad akarata van. Test-lélek-szellem oszthatatlan egysége. Az eredendő bűn folytán megváltásra van szüksége.

A nagy küzdelem: Isten és Sátán közötti küzdelemben, mely a világ fölötti hatalomért folyik, az ember belebonyolódott. Ez a küzdelem a mennyben kezdődött: Egy szabad akaratú teremtett lény önmagát felmagasztalta, Sátánná vált, s miután az angyalok egy részét fellázította, a mennyből levettették. Az egész teremtett világ figyeli a küzdelmet, melynek immár a Föld a színtere, s aminek végén Isten szeretete igazolódik. Krisztus elküldi a harcba Szentlékét, és a jó angyalokat. Ezek segítenek üdvösségre jutni, védenek, oltalmaznak. (Jel. 12:4-9; Ézs. 12-12; Ez. 28:12-18; 1Móz. 3.; Zsid. 1:14; Rm. 1:19-32; 5: 12-21; 8:19-22; 1Móz. 6-8; 1Kor. 4:9; 2Pét. 3:6)

A maradék és szolgálata: Az Egyetemes Egyház: akik őszintén hisznek Krisztus-

ban. Az utolsó időkben a hitehagyás kiteljesedik, de lesz egy maradék nép, akik a Jelenések könyvének harmas angyali üzenetét hirdetik (Jel. 14) – ítéletről, megváltásról, Krisztus eljövételéről.

A Keresztiségről: Krisztus halálába és feltámadásába vetett hit megvallása. Szimbolikája: meghalni a bűnnek, új életre feltámadni. Krisztussal való szövetséget, bűnbocsánatot, a Szentlélek befogadását jelenti. Formája a bemeztetés. Felöltött-keresztiséget gyakorolnak. A keresztiséget megelőzi a Szentírás tanulása, az Egyház tanításainak elfogadása, őszinte hit, bűnbánat, ezekről való bizonyosságtétel.

Az Úrvacsoráról: Az Úr halálának hirdetése, bensőséges tapasztalat Krisztussal. Megelőzi: önvizsgálat, bűnbánat. Úrvacsora előtt a lábmosás szertartását is gyakorolják. Minden hívő keresztényen részesülhet benne. Kovászatlan kenyérral és erjedetlen borral veszik, melyek jelképek.

A lelki ajándékokról, szolgálatokról: Az egyház küldetéséhez szükséges eszközöket ajándékozik a Szentlélek, amint akarja. Ha ezeket használják, a gyülekezet növekedik szeretetben. Ilyen ajándékok: hit, gyógyítás, prófétálás, igehirdetés, tanítás, irányítás, megbékéltetés, könyörületesség, önfeláldozó szolgálat, irgalmasság, emberek bátorítása. A szolgálatok: lelkész, evangélista, apostol, tanító. (Rm. 12:4-8; 1Kor. 12:4-11; 27-28; Ef. 4:8; 11-16; ApCsel. 6:1-7; 1Tim. 2:1-3; 1Pét. 4:10-11)¹¹

A prófétaság ajándékozása: E.G. White szolgálatában testesült meg. Isten követe volt, írásai az igazság mérvadó forrásai. Vigasztalást, áldást, vezetést, tanítást, útbaigazítást adnak.

Isten törvénye: Legfontosabb alap-elemeit a Tízparancsolat mondja el. A megváltás Isten kegyelméből van. A kegyelem gyümölcse a Tízparancsolat betartása.

¹⁰ Hitvallásuk alapján készült ez a kivonat. A címszavakban az adventista tanítás hangsúlyosabb részelt igyekeztem kiemelni.

¹¹ Az adventista egyházak távol tartják magukat a karizmatikus mozgalomtól. (E.G. White: Ébredés, és azután mi?; H.N.A., 1988.)

A szombatról: A teremtés ünnepe. (III. parancsolt) Istennel és az emberekkel való kapcsolat bensőséges ünnepe. Krisztus megváltásának a szimbóluma. (1Móz. 2:1-3; 2Móz. 20:8-11; 31:13-17; 3Móz. 23:32; 5Móz. 5:12-15; Ézs. 56:5-6; 58:13-14; Ez. 20:12,20; Mt. 12:1-12; Mk. 1:32; Lk. 4:16) A többi keresztény egyháztól eltérően nem a vasárnapot, hanem a szombatot ünneplik.

Az anyagi javakról: Tizedet fizetnek. Adományokat és a tizedet egyházgyarapításra fordítják.

A keresztény magatartásról: A szórákozás, kikapcsolódás jólétséssel, szépséggel párosuljon. A test a Szentlélek temploma, gondot kell viselni rá. Tisztátalan ételektől tartózkodni kell, valamint alkoholtól, gyógyszerek felelőtlen használatától, dohányzástól, kábítószertől. Krisztus azt akarja, hogy egészségesek, boldogok, jók legyünk.

Házasság: Azonos hitűek között jó kötni. Válás tiltott, kivéve paráznság okából.

Krisztus szolgálata a mennyi szentélyben: Az igazi templom és szentély a mennyben van, melyet Isten állított fel. Itt jár közben értünk Krisztus, hogy a megváltást minden hívőnek hozzáférhetővé tegye. Engesztelő szolgálatának második, utolsó szakaszát a 2300 éves prófétai idő lejártával, 1844-ben kezdte el. Ez a vizsgálati ítélet, mely nyilvánvalóvá teszi, kik méltóak a feltámadásra. Ez a próbaidő lejártáig tart. (Zsid. 1:3; 2:16-17; 8:1-5; 4:14-16; 9:11-28; 10:19-22; Dán. 7:9-27; 8:13-14; 9:24-27; 4Móz. 14:34; Ez. 4:6; 3Móz. 16; Jel. 14:6-7,12; 20:12; 22:12)

Advent, Krisztus második eljövetele: Valóságos visszajövetel. Igazak feltámadása, elragadtatása. A gonoszok meghalnak. A legtöbb prófécia mára beteljesedett, a világ állapota is előrejelzi, hogy ez az esemény hamar be fog következni. Idejét Isten nem jelentette ki. (Tit. 2:13; Zsid. 9:28; Jn. 14:1-3; ApCsel. 1:9-11; Mt. 24:14; 26:43-44; Jel. 1:7; 14:14-20; 19:11-21; 1Thessz. 4:13-18; 2Thessz. 1:7-10; 2:8; Mt. 24; Mk. 13; Lk. 21; 2Tim. 3:1-5; 1Thessz. 5:1-6)

A halálról és a feltámadásról: Csak alvás Jézus visszajöveteléig. Az első feltámadás az igazaké, a második – ezer év múlva – a gonoszoké. (Jel. 20:1-10; Jn. 5:28-29; 1Thessz. 4:13-17; 1Kor. 15:51-54; Kol. 3:4; Jn. 11:11-14; Zsolt. 146:3-4; Préd. 9:5-6; 11 im. 6:15-16; Róm. 6:23)

A millennium és a bűn vége: Krisztus és az elragadott igazak ezer éves mennyi uralma. Ez idő alatt a bűnös holtak megítéltetnek. A Föld ember nélküli pusztaság lesz, csak Sátán és angyalai lakják. A Szent Város leereszkedésekor a gonoszok feltámadnak, Sátán és angyalai körülveszik a mennyi Jeruzsálemet, de Isten tüzet bocsát le rájuk, így a világegyetem örökre megszabadul a bűntől és a bűnösöktől. (Jel. 20; 21:1-5; Jer. 4:23-26; Ez. 28:18-19; Mal. 4:1; 1Kor. 6:2-3)

Az újföld: Az igazak lakoznak rajta, tökéletes környezetet, otthont, szeretetet, örömet, tanulást biztosít Isten a megváltottnak. Isten lakozik népével, végetér a nagy küzdelem, Isten mindörökké uralkodni fog.

Köszönöm Fekete István lelkész, és a gyülekezet segítségét

Irodalom:

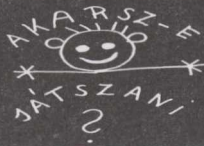
Dr. Fodor József: Vallási kisközösségek Magyarországon (Szabadegyházi terjesztésben)

A Hetedik Napot Ünneplő Adventisták hitelvei (H.N. Adventista Egyház; 1988.)

A Szabadegyházak Tanácsa tagegyházainak hitvallásai és szervezeti szabályzatai (SZET. Lelkészképző Intézet jegyzete)

Ellen G. White: Ébredés, és azután mi? (H.N. Adventista Egyház; 1988)

Ellen G. White: A nagy küzdelem (H.N. Adventista Egyház; 1986)

játszani?

HAMBALGÓ

Kategória: kitalálós játék

Játékosok: 5-10 fő

Hely: tetszőleges

Csapat: 0

Kellékek: 0

Idő: 10-15 perc

A játékosok megállapodnak abban, hogy milyen szót állítsanak össze betűnként. Pl. egy mindenki által ismert személy nevét, történelmi hős nevét, városnevet, földrajzi helyet, stb.

A körben ülő játékosok közül valaki elindítja a játékot azzal, hogy a megbeszéltek téma köréből gondol egy szót. Pl. ha vá-

rosnévben állapotok meg, gondolhat Szegedre. Hangosan csak az első betűt mondja meg: Sz. A következő játékos ugyancsak egy Sz betűvel kezdődő városnévre gondol, de csak a második betűjét mondja hangosan: O. (Ugyanis ő nem Szegedre, hanem Szolnokra gondolt.) A harmadik játékos szintén egy városra gondolva – aminek első betűje Sz, második O – az adott város harmadik betűjét mondja ki hangosan: B. (Ő Szoboszlóra gondolt.)

Ugyanígy B-vel gondolhatunk Budapestre, Brassóra, Brüsszelre, stb.

Ha valaki nem tudja folytatni, zálogot ad. De mielőtt zálogot adna, megkérdezheti az előző játékost, mire gondolt. Ha az illető nem tud helyes választ adni, akkor ő ad zálogot.

KINAI EBÉD

Kategória: ügyességi játék

Játékosok: 5-10 fő

Hely: szoba

Csapat: 0

Kellékek: asztal, főtt rizs vagy áztatott bab, gombostűk

Idő: 2-3 perc

Egy asztal körül ülnek a játékosok. Az asztalon szétszórva egy marék főtt rizs, és a játékosok kezében 1-1 gombostű. A kezdő jelre mindenki igyekszik a gombostűvel egyesével felszedni a rizsszemeket; amit felszedett, azt a másik tenyerében gyűjti. A játék vezető a megbeszéltek idő elteltével jelt ad a befejezésre. A játékot az nyeri, aki a legtöbb rizsszemet szedte fel. (Rizs helyett áztatott babbal is lehet játszani.)

Közlő: Harmathy Zsófia

Információ a magyarországi FÉBÉ Evangélikus Diakonissza Egyesületről

Pál apostol Róm 16,1-ben ír Fébéről mint a kenkreabeli gyülekezet szolgáló-
anyáról. Nevének jelentése: sugárzó, ra-
gyogó. Lehet, hogy ő vitte az apostol le-
velét Rómába.

Amikor 1924-ben Diakonissza Egyesü-
letünk megalakult, ennek a régi diako-
nisszának, Fébének a nevét vette fel,
hogy mint valamikor Fébé, ma is Jézus sze-
retetét sugározza szét.

Egyesületünk aztán a diakónia és
misszió területén sokféle szolgálatot vég-
zett. Szolgáltak diakonissza és diakónus
testvéreink gyülekezetekben, kórházak-
ban, nevelőotthonokban. Volt több árva-
házunk, öregotthonunk, nevelőotthon-
unk, üdülőnk, konferencia telepünk,
könyvkiadó vállalatunk, nyomdánk, több
könyvkereskedésünk. Belmissziói célt szol-
gáltunk kiadványainkkal, evangéliumi fo-
lyóiratainkkal.

1951-ben már 201 diakonissza és dia-
kónus tartozott a FÉBÉ anyaházhoz, s ve-
gezte szolgálatát az egyesület lelkésze és
a főnökszönyv vezetése alatt.

Az Állam 1951-ben feloszlatta Egyesü-
letünket, ahogy minden magyarországi
diakonisszaanyaházat. A szétszórás ide-
je következett.

Ingatlanainkat részben államosították,
részben egyházi kezelésbe kerültek.

Isten kegyelme megengedte, hogy 40
év után a magyarországi rendszerváltást
követően munkánkat újrakezdjük.

A kaiserswerthi német diakonissza-
anyaházak szövetségének adományából
ez év áprilisában egy 120 m²-es budapesti
lakást vásároltunk, ahol szeptemberben
szerefnénk megkezdeni diakóniai szolgál-
atra leányok képzését. A jelentkezéshez
szükséges: szülői hozzájárulás, lelkesi
ajánlás, részletes önéletrajz, az utolsó isko-
lai bizonyítvány, orvosi igazolás arról, hogy
a jelentkező kollégiumi elhelyezésének
nincs egészségi akadálya, és hogy egész-

ségügyi illetve pedagógiai jépzésre alkal-
mas. Azokat várjuk, akik életüket Krisztus
követésében az irgalmasság szolgálatára
szentelik.

Pilliscsabai telkünkön (25 km Buda-
pesttől, üdülőtelepülés) megkezdtük már
mozgássérült fiatalok számára tervezett
csoport-otthonok és munkahelyek építé-
sét, de a befejezéshez még sok segítségre
van szükségünk.

Mátrai telkünkön (900 m magasan,
Budapesttől 100 km-re) üdülésre és evan-
gelizációk tartására alkalmas telepet ter-
vezünk egy kis kápolnával. Folyamatban
van a víz és a villany bevezetése.

Pilliscsabán, az Evangélikus Missziói Ott-
thonban, Béthelben 3 alkalommal tartot-
tunk 1991-ben háromnapos evangélizáló
konferenciát mintegy 220 résztvevővel. Ki-
adtunk egy evangéliumi ihletésű verskö-
tetet, egy vígasztaló füzetet gyászolók
számára, karácsonyi kifestő füzetet és me-
mory-játékot gyermekeknek.

80 idős diakonisszatestvérünk él még
szétszóva az országban, néhányan egy-
házi szeretetotthonban, s Egyesületünk
pártoló tagjainak a száma közel 200.

Budapesten minden hónap első szom-
batján összejevetelt tartunk volt anyahá-
zunk templomában 50-60 résztvevővel.
Áhítattal kezdjük, ügyeink-dolgaink meg-
beszélésével folytatjuk, közös imádsággal
zárjuk.

Hisszük, hogy a Megváltó Urunk segít-
ségével Egyesületünk kiépítheti és folytat-
hatja kényszerűségből félbemaradt szol-
gálatát a diakónia és a misszió területén.

Túrmezei Erzsébet főnökszönyv

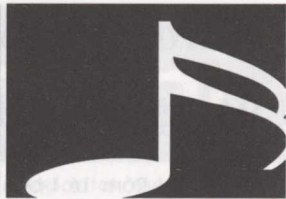
Budapest, Karácsony Sándor u. 31-33.

H-1086

Madocsa Miklós lelkész

Budapest, Ostrom u. 15.

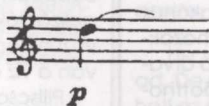
H-1015

MI A ZENE? MIT JELENT A ZENE? 2.rész

A hangközők ismeretében és tudva, hogy nem elegendő egyetlen hang ahhoz, hogy létrejöjjön a zene, továbbra is fő kérdés: mi (is) a zene?

Ha zenéről van szó, legtöbbször egyből dallamra gondolnak, és úgy gondolják: zene=dallam. Ez részben igaz is, mivel a zene is és a dallam is hangok sorozata, amint egymást követik az időben. Ha ez igaz, szinte lehetetlen olyan zenét írni, amelyben nincs dallam. Vagyis ha a dallam nem más, mint csupán egyik hang a másik után, hogyan képes a zeneszerző elkerülni a dallamokat még akkor is, ha különálló hangokat ír? Leírja a hangot:

egy másikat:

és máris egy rövid, kéthangú dallam született. Ez a dallam. Ha hozzáad egy harmadik hangot:

most már kicsit dallamosabban hangzik, és ha mellétesz még néhányat:

keringő-tempo sua

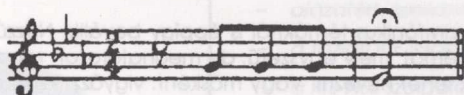
rit. *f* etc.

máris megszólal a „Kék Duna” keringő.

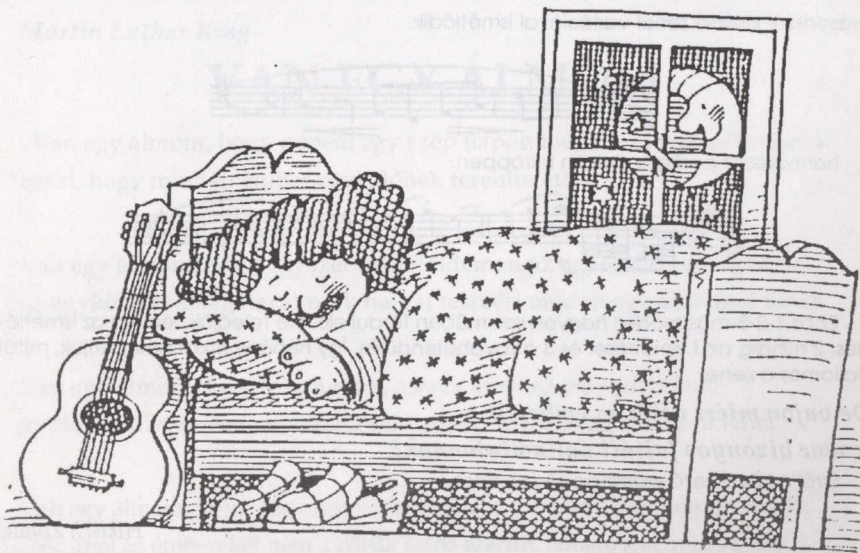
Ugye milyen egyszerű? Ahol zene, ott dallam is van. Egyik sem lehet meg a másik nélkül. De akkor miért panaszkodnak sokan egy-egy zenére, hogy nincs dallama? Mit gondoljunk akkor, amikor azt halljuk: „nem dallamos”? Miről beszélnek? Hát nem minden hangfűzér alkot dallamot? A válasz abban rejlik, hogy melódia sokféle dolog lehet: dallam, téma, motívum, egy hosszú dallamsor, egy basszusmenet, vagy akár egy benső hang. Tehát ha a melódiák közti különbséget világosan látjuk, megértjük az egész problémát.

A legtöbb ember úgy gondolja, a melódia olyan dallam, ami fülbemászó, amit elsősre meg lehet jegyezni, amire könnyű emlékezni, amit fűtyülni lehet. Az ilyen dallam mindig az énekelhetőség határain belül mozog, és rövid, melyet egy lélegzetre el lehet énekelni. Az ilyen dallam a zene énekelhető oldala (mint ahogy a ritmus pedig a táncos oldala). A legfontosabb azonban az, hogy a dallam általában önmagában kerek egészet alkot: van kezdete, közepe és vége. Ez más szóval a dal.

De a szimfónikus zenében a dallamok nincsenek pontosan ilyen rendben, hiszen ha önmagukban teljes egészet alkotnának, nem lenne szükség további feldolgozásra. Pedig a feldolgozása a „mag”-nak nagyon fontos. Így a magnak nem is kell teljesnek lennie, s őt olyannak kell lennie, ami továbbfejleszhető. Ezt a fajta dallamot hívjuk témának. Mindez már probléma azok számára, akik teljes dallamokból felépülő zenét várnak. Ők az ilyen, nem teljes témákat kevésbé találják „melódikus”-nak, mint amely például Beethoven V. szimfóniáját nyitja:

Ez bizony aligha dallamos, hiszen ezek nem is dallamok, hanem témák. Természetesen vannak a szimfónikus zenében is olyan témák, melyek sokkal dallamosabbak. Pl: Csajkovszkij VI. szimfóniájában:

Andante
mf
rit.
ff
mf etc.

Ez már önmagában véve teljes dallam. De mi az, amitől ez a téma ilyen vonzóvá, kedveltté válik? A válasz az ismétlődésben rejlik, ami lehet pontos, vagy kissé megváltoztatott, de mindenesetre a témán belüli. Ez az ismétlődés véli a dallamot emlékeztünkbe. Ezt tudják a népszerű dalszerzők is, ezért ismétlik dallamaikat oly sokszor.

Ez a technika a szimfónikus témáknál is éppígy beválik. Nézzük meg pl. az előbb említett Csajkovszkij-témát, mely egyszerű, de meghatározott rendszerű ismétlésből áll. Ezt 1-2-3 módszernek lehet nevezni. Vagy másként: vigyázz, kész, rajt; vagy felkészülni, vigyázz, tűz; vagy csapó, kész, felvétel. Hogyan is néz ki ez a zenében? Először adott a rövid zenei gondolat:

mf

másodszor kisebb zenei variációval ismétlődik:

harmadszor pedig a dallam felröppen:

ff

Ez az 1-2-3-mas modell nagyon sok műben fordul elő. Ne feledjük, lényeg az ismétlődés: 2 mindig az 1 ismétlése, és 3 a továbbblendülés. Így néhány titkát ismerhetjük, mitől dallamos a zene.

De vajon miért vélik az emberek a zene bizonyos fajtáit dallamtalannak?

Erről a következő számban olvashattok.

Hikisch Zoltán

SZÜNTELEN IMÁDKOZZATOK!

Adjunk hálát:

- a KERESZT evangéliumáért, hogy Jézus Krisztus megszabadít, megvált a bűn, a halál hatalmából.

Imádkozzunk:

- hitbeli növekedésért
- családukért
- Istentől kapott társért, tiszta szerelemért
- alázatért, szelidségért
- a tázlári KIE csoportért
- a KIE NSZ szolgálatáért
- a boszniai háború befejezéséért

HALLELUJA!

Martin Luther King

VAN EGY ÁLMOM

„Van egy álmom, hogy népem egy szép napon megéri és természetesnek veszi, hogy minden ember egyenlőnek teremtett.

Van egy álmom, hogy egyszer szülőföldemen az egykori rabszolgák fiai az egykori rabszolgatartó urak fiaival testvéri módon egy asztalnál ülnek.

Van egy álmom, hogy országunk, amely most az elnyomás izzó gyűlöletétől szenved, egyszer a szabadság és jogosság oázisává lehet.

Van egy álmom, hogy négy kisgyermekünk egy napon olyan nép gyermeke lesz, ahol az embereket nem a bőrük színe szerint, hanem jellemük szerint ítélik meg...”

